

AKP Tarzı Demokrasi; "İleri Demokrasi"

Demokrasi söylemi ile kit-
leleri yönlendiren faşist
diktatörlükte, yaşanan
sorunların, hak ve özgürlük talep-
lerinin, mevcut baskıların hemen

her birinin, kitlelerin özlem duy-
duğu bir çözüme kavuşturmasında
demokrasi mücadelesinin önemi
büyüktür, fakat bu, kitlelerin özle-
mini gidermez.

03

Devletin Değişmez Geleneği: Çetecilik

Türkiye'de çete-çetecilik genel
olarak mafya ile
özdeşleştiriliyor. Devletin
doğrudan kurduğu ya da kendine
bağımlı halde tuttuğu örgütlenmelere

komitacılık adı veriliyor. Mafya ve
komitacılık iç içe geçen olgulardır ve
her ikisinin varoluş nedeni, işleyişleri
farklı olsa da, ortak bir noktaları
vardır; **Devleti korumak.**

09

Haftalık özgür gelecek

Pêşaroja Azad

Sayı: 71 Gerçekler devrimcidir!

17 Ekim 2013

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Faşizmin dilinden demokrasi!!!!!!!!!!!!

Özgür Gelecek'ten

**Gerçekler devrimcidir!
Öyleyse gerçeğin izinde...**

Merhaba

Daha güncel bir içerikle, gerçekleri daha hızlı bir şekilde ulaştırma amacıyla periyodunu düşürdüğümüz gazetemizin, dördüncü sayısı yine birlikteyiz. "...Çünkü gerçekler devrimcidir, gerçekleri her hafta bizden okuyun" şiarıyla ivmesini yükselttiğimiz çalışmalarımız tüm canlılığıyla devam ediyor. İşçi sınıfı ve emekçi yığınları, özgürlüğe ve insanca bir yaşama götürecektir gerçeğin bilgisi, egemen sınıfların yalanları ile karanlığa mahkûm edilmek isteniyor. Ana akım medya olarak tarif edilen egemen sınıf basını, hâkim sınıfların sömürü ve zulüm saltanatını korumak adına gece gündüz çalışıyor.

Bu tablo içinde devrimci ve sosyalist basın daha büyük bir anlam kazanıyor. Yığınlara sorunlarını ve bunlara karşı verilen mücadeleleri taşımayı, deneyim aktarımlarıyla bir direnç hafızası oluşturmayı ve çıkış yollarına dair kolektif bir kafa yoruşu sağlamayı hedefleyen devrimci ve sosyalist basına-okurlarına tarihsel bir rol düşüyor. Okurlarımızın/yoldaşlarımızın değerli katkıları ve çabalarıyla gerçeğin ışığını büyüteceğimiz ve karanlıkları yırtacağımız açıktır.

Serkeftin

Direne direne kazanacağız!

Dersim AKSA enerji işçileri, türlü zorluklara göğüs gererek direnmeye devam ediyorlar. Biz de yaşadıklarını anlatmaları için işçilerle bir röportaj gerçekleştirdik.

05

Tozlu raflar arasında...

Sahaflar günümüze kadar taşınmış bir değer. Sahaf festivalinin bu yıl 5.si gerçekleşiyor. Özgür Gelecek olarak, sahaflık üzerine sohbet etmek için festivale giderek röportaj gerçekleştirdik.

12

"Ağaların dediği oluyor"

Kurban Bayramı vesilesiyle hayvan pazarlarında bulunan "Burada bizim dediğimiz olmuyor, ağaların dediği oluyor" diyen köylülerle konuştuk.

02

Emekçinin Gündemi

Taksim Ayaklanması, İşçi Sınıfı ve...
Sayfa 05

Göğün Yansı

Kadın çalışanların haklarını...
Sayfa 07

Pusulula

İki yol, iki düşünce...
Sayfa 11

“Bizim dediğimiz olmuyor, ağaların dediği oluyor”

Burada bizim dediğimiz olmuyor ağaların dediği oluyor. Buraya gelen insan malını geri de götürüyor. Geri götürse hepten batıyorsun.

Hayvan üreticileri isyan ediyor

Türkiye’de tarım ve hayvancılıkta yaşanan sorunlar her yıl giderek büyüyor. Angus ithalatı ve virüslü et tartışmaları ile birlikte ülkemiz hayvan üreticilerin prestiji zedelenmekte ve birçok üretici ürünlerini kesime götürmektedir. Özellikle Türkiye Kürdistanı’nda hayvan üreticilerinin hayvanlarını, uzun yıllar yayla yasakları nedeniyle yaylaya çıkartamamaları zaten bölge hayvancılığını ortadan kaldırmıştı.

Özgür Gelecek gazetesi olarak bu sorunları gazetemize taşımaya çalıştık. Yaklaşan Kurban Bayramı’nın da etkisi ile İstanbul’un birçok yerinde Hayvan Pazarları açıldı. Biz de Bakırköy’de bulunan hayvan pazarındaki köylülerle konuştuk.

- Kendinizi tanıtır mısınız?

- Adım **Kazım Güç**, Edirne Uzunköprü’den geliyorum. 25 senedir hayvancılık yapıyorum. Daha öncelerden çiftçilik yapıyorduk; ayçiçeği, buğday ve pancar üretiyorduk ama artık çiftçilik bitti. Hayvancılık da bitmek üzere, bu yüzden bu işi de bırakmayı düşünüyoruz.

- Genel olarak ne gibi sorunlarla karşılaşıyorsunuz?

- Öncelikle yem fiyatları çok pahalı, buraya Kurban Bayramı nedeniyle geldik. Ama burada da yer fiyatları çok pahalı. Mesela; biz buraya geçen sene 4 bin lira verdik. Bu sene ise 6 bin lira. Üstelik pislik içinde. Burada tuvalet yok. 6 bin lira verdik ama yine büfelere gidip tuvalet için para veriyoruz. Belediye seyyar tuvalet getirdi ama onun için de para alıyor.

Burada kazandığımız para bizi geçindirmiyor. Kazandığımızla sadece borçları ödeyebiliyoruz. Her gün cebimizden para harcıyoruz; geçen gün bir tane hayvan sattım ama cebimde hiç para kalmadı.

- Hayvancılık destek birimi alıyor musunuz?

- Devlet destek primi diye verdiği parayı bizden fazlasıyla geri alıyor. Suya, elektriğe zam yaparak verdiği parayı geri alıyor. 3 tane çocuğum var, geçinmiyoruz. Çocuklarımı okutamadım, bir

çocuğum 18 yaşında ama okula gitmiyor. Köyde kahvehanede bekliyor akşama kadar. Babamdan tarla kalmıştı, çocukları okutmak için onu sattım ama tarla parası da bitince çocuklar yine okula gidemedi. Köye dönünce hayvancılığı bırakıp Çorlu’da fabrikaya iş için gireceğim.

Burada 500 liraya satılması gereken malı 400 liraya satamıyoruz. Bunun yanısıra 1500 lira nakliye parası veriyoruz. Hazır yemek yiyoruz. 8 gündür buradayız. Bayram zamanında bedavaya satacağız. Bizde geri götürmek yasak, satamazsan mezbahaya götürüyoruz. Hayvanın geri dönüşü yasak yani.

Televizyonlar hayvanların bedelini 400 lira diye veriyor. Yalan söylüyorlar bu hayvanların en azından 600 lira satışı var. Yalan söyleyerek bizi bu hale getiriyorlar. Televizyondan görüp insanlar geliyor diyor ki “400 lira deniyor, nasıl 600 lira olur?” Ama hayvanın en düşük maliyetten satışı o, televizyonlar yanlış fiyat vererek hem insanları kandırıyor hem de bizi çok zor duruma sokuyor.

“Baş ile bacağı biraraya getiremiyoruz”

- Kendinizi tanıtır mısınız?

- Adım **Hamit Özdemir**, Samsun Alaçam’dan geldim. 20 senedir bu işi yapıyorum.

- Hayvancılıkta son durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Et fiyatı 3 senedir aynı, yem fiyatları çok yüksek, girdiler ile çıktılar birbirini tutmuyor. Geçen sene sattığımız fiyatların aynısına satıyoruz bu yıl. Hiçbir artış yok ama önceden yem daha ucuzdu. Son 5-6 senedir hayvan fiyatlarında hiçbir artış yok ama yem fiyatları sürekli olarak artmakta, böyle olunca da biz sürekli zarar ediyoruz. Yanısıra biz buraya geçen sene 4 bin lira verdik ama bu

sene 5 bin lira veriyoruz. Buraya hayvanları getirmek de ayrı bir yük. Geçen sene Samsun’dan buraya 2 bin 500 liraya gelmiştik. Bu sene 3 bin 100 liraya geldik. Buradaki çadırları da biz kendimiz kuruyoruz. Bir çadır kurmak 2 bin 500 lira, yani her şeye zam var ama hayvan fiyatlarında bir artış yok. Bu da bizi sürekli zarar ettiriyor. Burada tuvalet bile yok.

- Destek primi alıyor musunuz?

- Biz almıyoruz, o sadece dişi hayvanlar için veriliyor. Bizim besi hayvanı olduğu için biz almıyoruz. Zaten onun için de belli bir sayıda hayvanın olması gerekiyor.

- Sadece hayvancılıkla mı geçiminizi sağlıyorsunuz, bu yeterli oluyor mu?

- Emekli olmasak hiçbir şekilde geçimimizi sağlayamayız. Kendi ektiğimiz ekinler de var. Bu şekilde bile işin altından zor kalkıyoruz. Tarladan ürettiklerimizi hesaba bile katmıyoruz. Biz 2 ton arpa, 5 ton buğday ürettik. Onun dışında 300 çuval yem aldık. Samanın bir balyasını 1,25 liraya bağlatıyoruz. Bu şekilde olunca da baş ile bacağı biraraya getiremiyoruz. Yani anlayacağınız sadece hayvancılık yaparak artık geçim sağlanmıyor.

Mallarını satarsan bir süre rahat yaşıyorsun, o da tükenince yeniden borç ile yaşamaya başlıyorsun. Örneğin önceden köyden satış yapıyorduk. Hayvanı gelip direkt kendileri alıyordu. O zaman rahat geçinebiliyorduk. Ama o zaman da yemin çuvalı 22 lira idi şimdi 50 lira oldu. Şimdi olsa yani kendini kurtarmaz. Burada bizim dediğimiz olmuyor, ağaların dediği oluyor. Buraya gelen insan malını geri de götürüyor. Geri götürse hepten batıyorsun.

Partizan dergisinin 82., Yeni Demokrat Gençlik dergisinin 178. sayısı çıktı! Dergilerimize irtibat bürolarımızdan ulaşabilirsiniz!

“Gerillanın Kaleminden: KIVILCIMI YANGINA ÇEVİRMEK İÇİN...”

“O kıvılcım bir kere çakılmıştı ya; onu kimsenin söndürmesine ve hatta küllenmesine izin vermeyeceklerdi. O kıvılcım bir kere çakılmıştı ya artık onlara düşen görev, o kıvılcımı büyütme, yangına çevirmek, yangınların ortasından yeniyi, güzeli yaratmaktır. Bunun için ‘herkes işini yapacak’.”

Özgürlüklerin ve kavganın en duru en keskin yaşandığı yerlerden derlenen “Kıvılcımı yangına çevirmek için” isimli kitabımız çıktı. Gerillanın kaleminden kitabımıza tüm Umud Yayımcılık bürolarından ulaşabilirsiniz...

AKP Tarzı Demokrasi; "İleri Demokrasi"

Bugünlerde en çok konuşulan konulardan biri demokrasi. 30 Eylül'de açıklanan "**demokrasi paketi**" ile daha çok konuşulmaya başlandı. Paketi destekleyenler, eleştiriler, "**yetmez ama evet**" çiler yazıyor ve çiziyor bu konu hakkında. Demokrasiyi, paket paket servis edilen bir hediyelik eşya yerine koyarak. Bu tam da TC devletine özgü, AKP hükümetinin canı gönülden istediği türden "**ileri demokrasidir**."

İktisadi gelişimin yetersiz olduğu, feodal kalıntıların hüküm sürdüğü, demokrasi kisvesi altında faşist diktatörlüğün devam ettirildiği, toplumsal farklılıkların ve muhalif güçlerin baskı altına alındığı, çeşitli açılımlarla etnik ve dini kimliklerin asimile edilmeye çalışıldığı, toplumun inanç, düşünce ve yaşam tarzına doğrudan müdahale edildiği, en demokratik hak taleplerinin dahi ölümle sonuçlandığı, bu faşist yönetimde demokrasi mücadelesi kaçınılmazdır. Devrime giden yolda önemli bir basamaktır. ("**Oysa demokrasi olmaksızın sosyalizm olanaksızdır. Çünkü: (1) Proletarya demokrasi savaşımı içerisinde, sosyalist devrime hazırlanmadıkça o devrimi yapamaz; 2) utkun sosyalizm, tam demokrasiyi uygulamaksızın, zaf-rini pekiştiremez ve insanlığa, devletin çözülüp dağılmasını getiremez**") /Ulusal Sorun ve Ulusal Kurtuluş Savaşları-Lenin, Sol Yayınları, sf: 246 2. Baskı)

AKP hükümeti, on yılı aşkın yönetimi süresince daha çok demokrasi söylemi ve kimi kısmi uygulamaları ile otoriter, diktatör yönetimi bütünleştiren bir pratiğe imza atmıştır. "**İleri Demokrasi**" olarak vurgulanan demokrasi anlayışı, "**bu ülkeye komünizm gelecekse, onu da devlet getirir**" diyen devlet eksenli demokrasidir. Bu tür bir "**demokrasi**" tüm farklı kimlik, düşünce görüş ve inançları devlet çatısı altında toplayan, devlet egemenliğini ve bu egemenliğe biati-itaati zorunlu kılan "demokrasi"dir.

AKP hükümeti, kendi muhafazakâr kimliği, dini ve siyasi görüşleri bağlamında emekçi halka demokrasi olarak gösterdiği ve bunun kabul edilmesi gerektiğini söylediği demokrasi budur.

Bu anlayış Gezi Ayaklanması sürecinde R. T. Erdoğan'ın her konuşmasında sandıktan ve de yüzde

50 oy oranından bahsetmesi, geriye kalan yüzde 50'nin buna uymak zorunda olduğunu söylemesiyle de su yüzüne çıkmıştır.

"Ya bizdensin ya düşman"

Azınlığın çoğunluğa tabi olması, emekçi halkın, kendisine oy vermeyenlerin AKP hükümetine tabi olması, ona itaat etmesi olarak dayatılmıştır. AKP'nin istediği demokrasi budur. ("**Hayır. Demokrasi azınlığın çoğunluğa tabi olmasıyla özdeş değildir. Demokrasi azınlığın çoğunluğa tabi olmasını kabul eden bir devlettir, yani bir sınıfın diğerine karşı, nüfusun bir bölümünün diğerine karşı sistematik zor uygulaması için bir örgüttür.**") /Devlet ve Devrim - Lenin. İnter Yayınlar. Sf: 99)

Burjuva demokrasisi, temel olarak insan hakları ve özgürlüklerini ön planda tutar gibi görünür. Demokrasi adına belli olanaklar da sağlar. AB'nin demokrasi havarisi kesilmesi gibi. Böyle olmak zorundadır da. Fakat uygulanan demokrasi, kapitalist sistemin kullanılmasını imkânsız hale getirdiği hak ve özgürlükleri, kapitalist sömürünün devamlılığı açısından, yeniden kapitalist sisteme uygun hale getiren bir demokrasidir.

Yoğun sömürü ve bunun yarattığı ağır yaşam koşullarına dair düzenleme burjuva demokrasisinin kapsamı dışındadır. ("**Biz, kapitalizm koşulları altında proletarya için en iyi devlet biçimi olarak demokratik cumhuriyetten yanayız, ama en demokratik burjuva cumhuriyette bile, ücretli köleliğin halkın kaderi olduğunu unutmamalıyız.**") /Devlet ve Devrim - Lenin. İnter Yayınlar. Sf:28)

AKP hükümetinin bu çerçevede dışında sunacağı hiçbir demokrasi biçimi yoktur. Onun "**ileri demokrasisinin**" kapsamı kendisi ile sınırlıdır ve 11 Eylül saldırısı sonrası G.W. Bush'un ağızına sakız olan "**ya bizdensin ya düşman**" söylemi niteliğindedir.

Faşizme "İleri Demokrasi" Maskesi

Adana'da elinde sarın gazı ile doluşan El-Nusra üyeleri serbest bırakılır, "**düşman olan**" Gezi direnişçilerine onlarca yıl ceza verilir. Wan'da evleri enkaz altında kalan depremzedeler yaşadıkları konteynırlardan dışarı atılırken,

Suriye'de yaptığı katliamlarla adını dünyaya duyuran çetelere devletin tüm olanakları sonuna kadar açıktır. Esad'ın halkına ettiği zulümden söz edilir ama Gezi Ayaklanması'nda sokağa çıkan milyonlarca insana edilmedik hakaret bırakılmaz.

Başörtülülere uygulanan zulümden söz edilir, inanç özgürlüğünden dem vurulur ama 4+4+4 ile neredeyse tüm eğitim sistemi İmam Hatip Okuluna dönüştürülür. İnanca yönelik saldırılara cezalar artırılır ama Alevilerin cemevlerine bir türlü ibadethane statüsü verilmez, bunu dile getirmek dini siyasete alet etmek sayılır. Almanya'da da Yunanistan'da Türklerin asimile edilmeye çalışıldığına dikkat çekilir, anadilinde eğitimin vazgeçilmezliğine vurgu yapılır ama demokrasi paketinde anadilde eğitim özel okullara havale edilir.

Demokrasi paketi açıklanır; polise savcılık kararı olmadan gözaltına alma yetkisi verilir, temel hak ve özgürlükler kısıtlanır. Hocalı katliamı Taksim'de ırkçı sloganlarla kutlanır, "**düşman olan**" işçilere, 1 Mayıs kutlaması için yasaklanır. Rabia işareti yapanlara sporda siyaset açıktır, Gezi Ayaklanmasını destekleyen sloganlar yasaktır. AKP politikalarını eleştiren yazar, gazeteci ve aydınları işlerinden kovmak, tutuklamak caizdir, muhalif olan herkesi hedef gösteren, tehdit eden AKİT, Yeni Şafak gibi gazeteleri kapatmak caiz değildir. Gezi Ayaklanması süresince 6 direnişçiyi katleden,

onlarcasının gözünü çıkartan polis kahramandır, sokakta işkence, yargısız infaza karşı direnen, protesto eden "**teröristtir**".

Katliamları araştıran gazeteci İsmail Saymaz'ı tehdit eden Eskişehir valisi masumdur, suçlu olan ve dikkat etmesi gereken İsmail Saymaz'ın kendisidir; "**İleri demokrasi**" dedikleri budur. Ve zaten Ali İsmail, onca görüntüye, kanıta rağmen arkadaşları tarafından öldürülmüştür! Ethem'i yüzlerce insanın gözü ve kameralar önünde silahla katleden polis, devlet koruması altına alınır, mahkemede Ethem'in ailesi şiddete uğrar, katil polis terfi ettirilir. Ethem'in cenazesine katılanlara dava açılır.

Demokrasi söylemi ile kitleleri yönlendiren, faşist diktatörlükte, yaşanan sorunların, hak ve özgürlük taleplerinin, mevcut baskıların hemen her birinin, kitlelerin özlem duyduğu bir çözüme kavuşturmasında demokrasi mücadelesinin önemi büyüktür, fakat bu, kitlelerin özlemini gidermez. ("**Marksistlerse demokrasisinin sınıfsal baskıyı ortadan kaldırmadığını bilirler. Demokrasi yalnızca sınıf savaşımını daha doğrudan, daha geniş, daha açık, daha belirgin hal getirir. Gerek duyduğumuz şey de budur.**") /Ulusal Sorun ve Ulusal Kurtuluş Savaşları-Lenin. Sol Yayınları, sf: 244)

Demokrasi mücadelesi, sınıf mücadelesi içerisinde anlam kazanır ve ondan bağımsız ele alınamaz.

O nihai çözümde amaç değil hakkını yerine getiren bir araçtır.

Zafer DHL işçilerinin

Son süreçlerde işçi sınıfının hareketliliği ve canlılığı dikkat çekiyor. Birçok bölgede işçiler çalıştıkları fabrikanın, işyerinin önüne çadır kurmuş, direnişe geçmişlerdir. Kendilerini işten kovana patrona inat, "her yer direniş, her yer emeğin" diyerek haklarına sahip çıkmakta ve patronlara gereken cevabı vermekteler. Biz direnmenin ne demek olduğunu Punto, Kuzu Deri, İSMACO işçilerinden biliyoruz ve kazanmanın ne demek olduğunu TEKSİF, Darp-hane direnişinden ve son olarak da DHL işçilerinden görüyoruz. Ancak direnerek zafere gidildiğini, direnmeden hedefe ulaşamayacağımızı direnişte olan işçilerden öğreniyoruz. Direniş tarihine DHL işçileri de adını yazdırdı. DHL işçileri çok zor koşullar altında direndi ve kazandı.

Bir kez daha direniş kazandı!

15 Haziran 2012'de başlayan DHL direnişinin 476. gününde TİS yetkisi aldığı kararı kesinleşti. TÜMTİS Sendikasına üye olduğu gerekçesiyle 37 işçi DHL patronları tarafından işten çıkarıldı. İşten çıkarılan işçilerle birlikte TÜMTİS Sendikası İstanbul/Kıraç ve Kocaeli/Gebze DHL depoları önünde direniş başlattı.

Uluslararası Kargo ve Lojistik Şirketi DHL'de yaklaşık 2 yıldır süren örgütlenme ve direniş başarıyla sonuçlandı. Uzun ve kararlı bir çalışmanın sonucunda DHL'de Toplu İş Sözleşmesi (TİS) yetkisi kazanıldı.

Uzun Soluklu ve Kararlı Mücadele

DHL'deki direniş 2012 yılında başladı. Direnişçi işçiler, bu mücadele süresince birçok engelle karşılaştı. Sendikaya üye olduğu gerekçesiyle 37 işçi patron tarafından işten çıkarıldı. İşçilerin işten çıkarılmasının hemen ardından İstanbul/Kıraç ve Kocaeli/Gebze DHL depoları önünde direniş başladı. 15 Haziran 2012'de başlayan direniş, 476. gününde zaferle sonuçlandı.

Uzun soluklu ve kararlı bir mücadelenin sonucunda sendika, DHL'de yeterli çoğunluğu sağlayarak toplu sözleşme yetkisini kazandı. Şimdi ise; işçiler çalışma koşullarını, ücret ve sosyal haklarını düzeltmek, iş güvencesi sağlamak için TİS masasına oturacak.

Zafer, aileleri, eşleri ve çocuklarıyla birlikte, yaz kış demeden mücadeleye dört elle sarılan DHL işçilerinin oldu.

Leroy Merlin grevi hukuksuzluklara rağmen devam ediyor!

"İşveren siz ve sendika diyor, bizi ayırıştırılmaz. Biz sendikayız. Güçlü bağlarla birbirimize bağlıyız. Önceden arası kötü olanlar bile şimdi hasta oldukları zaman birbirine koşuyor, herkes birbiriyle ilgileniyor."

Ankara: Sosyal-İş'te örgütlü olan Leroy Merlin emekçilerinin 3 Ekim'de Bursa ve Ankara'da başlattığı ve AVM, yapı market alanında ilk olan grev devam ediyor. Özgür Gelecek gazetesi olarak Mamak Ege Mahallesi'ndeki İKEA mağazasında süren greve giderek işçileri ziyaret ettik ve işçiler adına Erkan Aslan ve Ercan Öztürk'le görüştük.

"Leroy Merlin'de ilk kuruluşundaki hava var!"

Leroy Merlin'de 1.5 yıldır sendikalaşma çalışmaları sürüyor ve 6 aydır işverenle talepler için görüşmeler yapılıyor. % 3 zamdan ancak % 4.5'e çıkan patron, Nuh deyip peygamber dememeye başladığı zaman grev kararı alınmış. Görüştüğümüz işçiler taleplerini; sosyal hakların sağlanması, bir yıl yerine üç yıllık sözleşme yapılması ve yıllık olarak % 15 zam olarak dile getiriyor. % 4.5 zammı kabul etmemekte ısrar ettiklerini söyleyen Erkan Aslan, üç yıldır maaşlarına zam yapılmadığını ama 500 liralık kırasının 650 olduğunu ve enflasyonun kendilerini mahvettiğini söylüyor.

Sosyal haklarını güvenceye alacak sözleşmenin de bir yıllık yerine üç yıllık olması gerektiğini söyleyen işçiler, sözleşmenin bir yıl olmasının bir yıl sonra tekrar haklarını kaybetmeleri ve yine sendikalaşma süreci olacağını ifade ediyorlar. Leroy Merlin'e savaş açmadıklarını ve çalışmak istediklerini belirten işçiler, ama sosyal haklarını almadan bunu yapmayacaklarını da

söylüyorlar. Ve devam eden grevde Leroy Merlin'in ilk kuruluşundaki hava olduğunu anlatıyorlar.

Grevden önce toplamda 80-85 kişinin günde 10 saat çalıştığı mağazada şu anda 52 kişi grevde ve çalışmaya devam edenler de günlük 12-13 saat çalışmak zorunda bırakılıyor. Çalışma saatlerini artıran patron, bu durumun sebebinin grevdeki işçiler olduğunu söyleyerek grevdeki çalışanlara düşmanlık yaratmaya çalışıyor. Ayrıca çalışanların yemekleri de artık içeri geliyor ve giriş çıkışları başka kapılardan yapılıyor. Anlayacağınız grevdeki işçilerle, çalışmaya devam edenlerin ilişkisi kesiliyor.

Tabii bir de her zamanki yöntem var. Patron ziyarete gelen devrimci, demokratik kurumları işaret ederek grevdeki işçilerin amaçlarının "ideolojik" olduğunu söyleyip, işi onlardan uzak durun demeye getiriyor. Ama konuştuğumuz işçiler bu durumdan çok rahatsız. Kendi içlerinde sağcısının, solcusunun, AKP'lisinin olduğunu söyleyen işçiler greve sadece kendileri için değil greve çıkmayan arkadaşları için de çıktıklarını söylüyorlar.

Hukuksuz uygulamalar artıyor!

Emekçileri birbirine düşman etmeye çalışan patron, grevi kırmak için de hukuksuz uygulamalarını artırıyor. Görüştüğümüz işçilerin özellikle bizden yazmamızı istedikleri durum işlerin nasıl gittiğini de çok net gösteriyor. İşçilerin verdiği bilgiye göre iş kanununun 65. maddesinde asil üye olarak çalışanların satış ve hizmete yönelik bir iş yapamayacakları belirtilmiş. Ancak grevden sonra asil üyelerin kasada çalıştırıldığını ya da çok alakasız kişilerin de satış danışmanı olarak çalıştırıldığını ve bunun da full time olarak yapıldığını söyleyen işçiler Leroy Merlin'in kanuna uygun davranmadığını ifade ediyor.

Hal böyleyken müfettişlerin kontrole geldiği sırada da güvenliklerini anons yaparak çalışanları uyardığını ve herkesin asil iş alanlarına geçtiğini belirten işçiler, kamera kayıtlarının da kanıt olduğunu söylüyor. İnsan kaynakları görevlisinin yetkililere, kaç kişinin grevde olduğunu bilmediğini söylemesine, "İnsan kaynakları görevlisi iş yerinde kaç kişi çalıştığını bilmiyor mu?" diyerek tepki gösteriyorlar.

Morallerin nasıl olduğunu sordüğümüz işçiler morallerinin çok iyi olduğunu söyleyerek şunları belirtiyor; "İşveren siz ve sendika diyor, bizi ayırıştırılmaz. Biz sendikayız. Güçlü bağlarla birbirimize bağlıyız. Önceden arası kötü olanlar bile şimdi hasta oldukları zaman birbirine koşuyor, herkes birbiriyle ilgileniyor." Ayrıca dimdik burada olduklarını söyleyen işçiler, 2 ay da olsa 3 ay da olsa talepleri kabul edilene ve sözleşme imzalanana kadar mücadeleye devam edeceklerini söylüyorlar.

Son olarak düşüncelerini sordüğümüz işçiler, panayıp yapmadıklarını ve oyun oynamadıklarını belirterek; "İşveren makul taleplerimizi kabul etsin, sosyal haklarımız verilsin ve arkadaşlarımız bize kışkırtılmasın" diyorlar.

Dersim'de işçiler FEDAŞ binasını işgal etti

H. Merkezi: Ovacı'ya elektrik dağıtımını yapan **Firat Elektrik Dağıtım A.Ş.** işçilerinin (FEDAŞ) devam eden eylemi sırasında yaşanan bir arızayı gidermek üzere şirket tarafından gönderilen eski çalışan **İbrahim Atan**'ın akıma kapılarak yaşamını yitirmesi tepkilere neden oldu.

FEDAŞ yönetimi emekli olan eski çalışan İbrahim Atan'ı çağırarak arızayı gidermesi üzere Çakmaklı Köyü'ne gönderdi.

Trafodan enerjiyi kesen Atan, çalıştığı sırada elektriğin yeniden gelmesi üzerine akıma kapılarak ağır yaralandı. Atan, kaldırıldığı Ovacık Devlet Hastanesi'nde yaşamını yitirdi. İşçiler bu olay üzerine İbrahim Atan'ın, FEDAŞ yönetiminin keyfi tutumu sonucu hayatını kaybettiğini söyleyerek şirketin bina ve bahçesini işgal etti. FEDAŞ idare binasının girişini kapattılar ve şirketin Tunceli Müdürü Vedat Şeker'in binadan çıkı-

nı engellediler. Gece yarısından sonra Şeker'in çıkışına izin veren işçilere polis, tazyikli suyla saldırdı. İşçilerin taşlarla karşılık verdiği eylemde, Dersim-Elazığ yolu da trafiğe kapatıldı ve oturma eylemi yapıldı. İşçiler eylemlerini sabaha kadar sürdürdü.

Hatırlanacağı üzere AKSA Grubuna bağlı FEDAŞ'ta örgütlü bulunan işbirlikçi sarı sendika TES-İş'ten ayrılan yüz işçi, Dersim'de Enerji-Sen'e üye olmuş, ancak şirket yönetimi Enerji Sen'le masaya oturmak istememişti. Bunun üzerine işçiler direnişe geçmişti.

Direne direne kazanacağız!

Dersim: 25 gündür grevde olan Dersim AKSA enerji işçileri, türlü zorluklara göğüs gererek direnmeye devam ediyorlar. Son olarak işçiler grevde olmasına rağmen emekli bir işçi, iş güvenliği sağlanmadan sahaya çıkarılması sonucu yaşamını yitirdi. Vali'nin AKSA Fedaş ve AKP temsilcilerinden Sinan Yerlikaya'nın tezgâh ve düzenbazlıklarıyla hem grev kırıcılığına gidildi hem de bir işçi yaşamına yitirdi. Biz de bu yapılan haksızlıkları anlatması için grev direnişçilerinden Sinan Algül ile bir röportaj gerçekleştirdik.

"Sarı sendika ve taşeronlaşmaya hayır!" - Grev nasıl başladığınızı anlatabilir misiniz?

- Uzun bir süre oldu. Biz 2011 yılında başladığımız zaman, bizden önce işe başlayan arkadaşlar vardı. 2011'de biz de taşeron şirkette işe başladık. Taşeron şirketlerde güvencesiz çalıştırma had safhadaydı. Taşeronun verdiği hizmet belliydi. Taşeron şirkete gittiğimizde muhatap bulamıyorduk. Bizi üst şirkete yönlendirirdi. Üst şirket ise "sizin şirket bilir" diye geçiştirirdi. O zamanlar yeni başlamıştık. Daha acemiliğimiz üzerimizde olduğu için bir şey yapamadık.

2012 yılından sonra ise yavaş yavaş bir hareketlilik başladı. Kendimizi nasıl güvence altına alabiliriz, nasıl kendi aleyhimize çeviririz diye tartıştık, o zaman DİSK'e bağlı Enerji-Sen'i birkaç örgütlenmeden tanıyorduk. Ve Enerji-Sen'le bağlantıya geçtik.

"Modern köleliği kabul etmeyeceğiz!" - Enerji-Sen'e geçmenizle ne tür baskılarla karşılaştınız ve AKSA enerjinin temsil yetkinizin olmadığı açıklamalarına dair neler söyleyebilirsiniz?

- Şirket Enerji Sen'le bağlantıya geçtiğimizi öğrenince TES-İŞ adı altında (sarı sendika)

sisteme endeksli sendikalardan biriyle yasadışı yollarla biraraya geliyor ve kadrosunu şöyle oluşturuyor: kendisi kendi bölgesel kadrosunu devlet döneminde 4C'den geçmeyen şirkette kalan bütün elemanlar, kendi bünyesine alıp TES-İŞ'i örgütüyor. Ve sayı çoğunluğunu oluşturuyor. Bu gelişmelerden hiçbir işçinin haberi yok.

Daha sonra bize belgelerin gelmesiyle sendikalı olduğumuzu öğrendik; haklarımızın güvence altında olduğunu anlatan birkaç palavrayla. Ama bu bölgenin insanının kandırılması kolay değil. Biz de Enerji-Sen ile bağlantıya geçtik. Enerji-Sen'den arkadaşların gelmesiyle ilk grev örgütlememizi iki ay önce yapmıştık. 2 ay önce şirket ile masaya oturduğumuz zaman; şirket bizden 3-4 aylık süre istedi, bu sürede "güvence, iş sağlığı vb. ne gerekiyorsa yerine getireceğiz" dediler. Bizim grev ise 2 gün sürmüştü. Grev süreci Gezi İsyanı süreci olduğu için biz de dağıldık. Herkes iş başı yaptı. Ama sonrasında şirketin oyunları tek tek ortaya çıkmaya başladı. Keyfi rotasyonlar, sürgünler yaşanmaya başladı. Maaşlarda kesintiler, tehditler başladı.

Yaklaşık 25 gün oldu greve başlayalı. Bu 25 gün içerisinde şirketle 3 görüşme gerçekleştirildi. Şirket ilk görüşmede "belli bir şeyleri yapacağız" dedi, zaten var olan haklarımızı bir lütufmuş gibi bize verdiğini açıkladı. Oysa kiranın 700 olduğu bir ilde siz 1050 liraya işçi çalıştıramazsınız. İşte biz buna modern kölelik diyoruz.

"Hak verilmez alınır. Zafer sokakta kazanılır!"

- Enerji-Sen'in üyeleri olan Bingöl, Elazığ ve Malatya'da bir grev bekleyişi konuşulmakta. Bu

gelişen-olgunlaşan direniş hakkında neler söyleyebilirsiniz?

- Biz Dersim'in çocuklarıyız. Dersim çocuklarını hiçbir zaman dışlamadı. Her zaman yanlarında oldu. Kendi bağrından kopup bu işe baş koyanlara da sahip çıkacaktır. Bugün burada başlayan bir grev bütün emekçilere örnek olacaktır. Bugün burada kazanacağımız bir hak küçük de olsa bütün dünya emekçilerine örnek olacaktır.

Arkadaşlar Elazığ'a gittiler. Oradaki müdüre rağmen 9 saatlik bir direniş sergilediler. Sonra Bingöl'deki arkadaşlarla görüştük, onlar da "Biz destek veririz" dediler. Ardından sendika Bingöl, Elazığ ve Malatya'yı arayarak bize "size zam yapılacaktır. Siz bu greve destek vermeyin" diyor. Sendika bir zam yapıyor. Zammın nasıl olduğu ortaya çıkıyor. Kendi aidatı için zam yapıyor. 37 TL için, kendi sendika ücreti için. Yapılan zammı da cebine çekiyor. Sonra biz tekrar görüşmelere başladık. Ve ilerideki dönemlerde onlar da greve gideceklerdir. Şimdi gidemeseler de bizlerden alacakları cesaretle onlar da greve gidecektir. Zaten görüşmelerimiz devam etmekte, kıpırdamalar başladı şimdiden.

- Son olarak direnişin ana akım medyada yer bulmaması noktasında neler söylemek istersiniz?

- Gazetecilik diye bir şey de kalmadı. Biz 25 gündür grevdeyiz! Kendi hakkını arayan işçiler sansasyonel bir şey olmadığı için gündeme dahi getirilmedi. Tabii birkaç gazete dışında! Demek ki birinin ölmesi gerekiyor ki bunlara magazin bir konu çıksın. Yani 3. sayfa haberi çıksın. Bunlar tamamen magazin gazetecilik yapılıyor. Bugün zaten birkaç gazete var yanımızda Özgür Gelecek, Özgür Gündem gibi. Ayrıca Özgür Gelecek'e de teşekkür ediyoruz yanımızda olduğu için.

Emekçinin Gündemi

Taksim Ayaklanması, İşçi Sınıfı ve Sendikalar (1)

Taksim Ayaklanması ve TC tarihi boyunca ortaya çıkan işçi direnişleri arasındaki temel farklar irdelenmeden Taksim Ayaklanmasının da objektif değerlendirilmesi mümkün olmayacaktır. Türkiye'de bundan önce en etkili direniş 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi olmuştur muhakkak. Ancak 15-16 Haziran Direnişi ile Taksim Ayaklanmasını birbirinden ayıran önemli özellikler vardır.

Birincisi 15-16 Haziran direnişi işçi sınıfı örgütlerinin örgütlediği ve yürüttüğü bir direniş olmuştur. Her ne kadar sendikal bürokrasi bu hareketi bloke etmiş olsa da... İkincisi bu direnişte üretim durmuştur. Bu nedenle 15-16 Haziran direnişi, işçi sınıfı hareketi olarak tarihe geçmiştir. Üçüncüsü 15-16 Haziran direnişinin taleplerini; işçi sınıfının en temel talepleri olan sosyal ve özlük haklarına yönelik talepler ve işçi sınıfının örgütlülüklerine yönelik saldırıların durdurulması oluşturmaktaydı.

Oysaki Taksim Ayaklanmasına baktığımızda **birincisi**; Taksim Ayaklanması çok daha geniş bir kesimi etkisi altına almıştır. **İkincisi** Taksim Ayaklanmasının talepleri, esasta baskı ve zulme karşı ötekileştirilen, temel hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına karşı çıkan kesimlerin talepleridir. Bu talepler devletin ve onu temsil eden AKP hükümetinin pervasızca uyguladığı neo-liberal politikalar; siyasi, sosyo-ekonomik, kültürel yıkım politikalarına karşı biriken öfkeyle de sıkı sıkıya bağlıdır. **Üçüncüsü**, saldırılar karşısında sokak barikatlarında halkın dayanışma ruhunun geliştiği ve daha uzun süreli bir mücadelenin ortaya çıktığı görülmektedir. **Dördüncüsü**, daha genç, kadın ve örgütsüz kesimlerin katıldığı bir direniş olmuştur Taksim Ayaklanması. Ve bu yönüyle Taksim Ayaklanmasına esas rengini veren orta ve küçük burjuva kesimlerin talepleri olmakla beraber Taksim Ayaklanması da nihayetinde **sınıfsal** bir harekettir. Ancak işçi sınıfının bu harekette en etkisiz durumda kaldığı görülen bir gerçek olarak karşımızda durmaktadır. Bu nedenle Taksim Ayaklanması işçi sınıfı hareketi değildir ancak hareketin sınıfsal bir hareket olduğu da gözden kaçırılmamalıdır.

Gezi ayaklanmasının da işçi sınıfının durumu

Taksim Ayaklanmasında ortaya çıkan önemli eksiklerden biri işçi sınıfının bu süreçte **etkisiz** olmasıdır. Etkisizlik hali bütün bu süreç boyunca devam etmiştir. Ancak işçi sınıfının direnişe katılmadığını iddia etmek ise yanlış olacaktır. İşçiler akşam işten çıktıktan sonra, sabah işe gitmeden önce hatta bütün gece barikat önlerinde mücadele etmiş, sabah da işine gitmiştir. İnsan bedenini zorlayan o günlerde işçiler Gezi Parkı'nda, Taksim Meydanı'nda, yaşadıkları mahallelerde sokaklara inmiş, öfkelerini haykırmıştır. Sürecin başından başlayan ve giderek talepleri ortaya çıkaran durum ise sürecin örgütlenmesi ve sürece müdahale edilmesi ile ilgilidir. Çünkü ayaklanmanın ilk günlerinde mesele çevre sorunudur, bu nedenle açıklamalar yapılır ve biter beklentisi tam da örgütlülükle ilgili bir tabloyu ortaya çıkarmaktadır. Taksim Ayaklanmasında mücadele eden kesimlerin önemli bir kısmının örgütsüz ve güvencesiz olması bu durumu çok açıkça ortaya koymaktadır. İşçi sınıfının mevcut örgütlülük düzeyinin zayıf olması, çok sınırlı da olsa örgütlü kesimlerin ise artık güvencesiz, geleceksiz işçilere oranla güvenceli, sosyal ve özlük haklarını kullanabilen ve ücretlerinin iyi olması bu kesimlerin işçi sınıfı içerisinde bir aristokrasiyi temsil ettiklerinin göstergesidir. Toplu sözleşmeli sendikal hakkı olan bu kesimler işçi sınıfı içerisinde çok az bir kesimi ifade etse dahi bu durum açıklıkla karşımızda durmaktadır. İşçi sınıfının ezici çoğunluğu örgütsüz, sendikasız, esnek-kuralsız çalışma koşullarında boğuşmaktadır. Evet, her iki kesim de direnişe katılmıştır. Ancak hem örgütlü kesimleri hem de zaten örgütsüz kesimleri Taksim Ayaklanmasına örgütsüz-bireysel katılmıştır. Muhakkak bu durum işçi sınıfının örgütlerinin mevcut durumundan azade değildir.

(Devam edecek)

Bardağın dolu tarafı katliam boş tarafı inkâr

Süslemeli ifadelerle açıklanan "demokrasi paketi" asıl itibarı ile bir devlet gerçeğini, faşizmin siyasal yapısını gösterdi. Ancak Erdoğan'ın demokrasi paketi ekseninde ifade ettiği ve "Bardağın dolu tarafından bakın" (02.09.2013) sözleri faşizmin bakışını ifade ediyor. Zira bardağın dolu tarafı Kürt halkı için inkâr, imha ve asimilasyondan ibarettir.

9 Ekim eylemleri ve demokrasi paketi...

Demokrasi paketi açıklandı ve şatafatlı sözlerle ülkenin ileriye doğru yol aldığı birçok kez ifade edildi. Ancak güncel pratikler devletin gerçekliğini bir kez daha ortaya koyar niteliktedir.

"Demokratikleşiyoruz" nutukları tahammülsüzlük seviyesini gösterirken

ibrenin dayamış olduğu rakam faşizmin tarihsel gerçekliğinin ispatıdır.

Abdullah Öcalan'ın Suriye'den çıkarıldığı gün ve yakalanma sürecinin başlangıcı ilan edilen 9 Ekim günü T. Kürdistan'ında gerçekleştirilen bir dizi eylemlerle protesto edildi. Dersim, Amed, Colemêrg, Şirnex, Riha, Adana ve daha birçok yerde gerçekleştirilirken eylemlere polis gaz bombaları ve tazyikli suyla saldırdı. Kitlenin karşılık vermesi ile yaşanan çatışmalarda birçok kişi gaz bombaları ile yaralanırken, 4 polis de molotoflarla etkisiz hale getirildi, birçok panzer ve polis aracı ateşe verildi.

Wan halkı, kendisini soğukla dizginlemeye çalışanlara karşı; açlıkla insanlık dersi vermektedir

"Paket paket demokrasi" nutuklarıyla seçim yatırımı yapmaya çalışan AKP'nin paketinden, Kürtlere ve elbette ki Wan halkının acılarına dair bir çözüm çıkmasının beklenemeyeceği aşikardır.

H. Merkezi: Wan'daki depremzedeler, depremin ardından iki yıl geçmesine rağmen üçüncü kışlarına yine evsiz ve karanlıkta girerken açlık grevlerini de kararlılıkla sürdürüyorlar. Deprem sonrası yerleştirildikleri konteynır-kentlerden bile çıkarılmaya çalışılan depremzedeler; tüm çığıllıkları görmezden gelinmesine rağmen insanca yaşam için girdikleri açlık grevinde 50. güne yaklaşıyorlar.

Depremin geriye yıkıntılarını bıraktığı Wan'da aileler geçtiğimiz kışı elektrikli sobalarla atlatmaya çalışırken; gecelerini yangın çıkma korkusuyla geçirmişlerdi. Bir süre önce konteynır-kentleri boşaltmaları için, elektrik ve suları kesilerek ölüme terk edilen depremzedeler,

muhtemelen aydınlanmaya ve giydikleri kat kat elbiselerle bir yandan soğuktan donmamaya çalışırken; diğer yandan sürekli hastalıklarla boğuşan çocuklarını yaşatmaya çalışıyorlar. Wan depremi sürecinde, tepkisiz kalarak, basın-medya, yazarları aracılığıyla nefret söylemlerini dillendirerek Wan halkına, Kürtlere yönelik yaklaşımını ortaya seren devlet, şu anda da depremzedelere destek olmak yerine resmen onları ölüme sürükleyerek bu yaklaşımını yineliyor.

Çeşitli sivil toplum örgütlerinin ve basının konuyu gündemleştirerek devlet yetkililerine temel insan haklarını hatırlatmaları üzerine; Wan

Valisi Aydın Nezih Doğan'dan "yüreklerle su serpen" bir açıklama geldi: "Ev bulup çıksınlar, biz kiralarını öderiz!" Konteynır-kentlerde 255 ailenin kaldığını ve bu ailelerin 156'sının ihtiyaç sahibi, 99'unun ise durumunun iyi olduğu tespitine nasıl ulaştığı anlaşılamayan Valinin, bu sözlerine karşı; Wan halkı kalıcı konut talebini yineledi.

Kiraların 250-300 lira arasında değiştiği şeklindeki açıklamanın aksine, deprem sonrası Wan'da kiralar 2-3 kat artmış durumda. Depremzedelere gönderilen yardımlarla yapıldığı bilinen TOKİ konutları için ise, hiçbir geçim kaynakları olmayan ailelerden yüksek meblağlar isteniyor. Yoksul halkı konteynır-kentten çıkarabilmek adına söz verdikleri kira yardımını ise, "mağduriyetleri sona erince keseceklerini" söylemekten geri durmuyorlar. Ayrıca mağduriyeti sona erdirecek durumu ise, bir ailede bir kişinin asgari ücret üzerinden işe girmesi olarak açıklıyorlar. Türkiye koşullarında asgari ücret açlık sınırı anlamına gelirken; kalabalık ailelerin sadece asgari ücret

üzerinden refaha ulaşacakları varsayımı, ayakları yere basmayan trajikomik bir niteliktedir.

Bütün bunların üstüne Valiliğin bir diğer açıklaması gözümüze çarpıyor: "Devlet konut yapsa bu konteynırda kalan ailelere yine sıra gelmez." Elbette ki önceliği halk olmayan devletin, ÖSO ve El-Nusra çetelerini beslemek için tüm olanaklarını

seferber etmesi bizler açısından şaşırtıcı değil. Diğer taraftan ise belli konularda olanakları sınırsız olan devlet, depremzedelerin acılarını sarma noktasında aciz kalmıştır. Biliyoruz ki bu yaklaşım Wan halkı nezdinde Kürtlere yönelen öfkenin, nefretin devamı niteliğindedir. Zira devletin, Kürtlere yönelik her hamlesinin, sa-

mimiyetsiz bir şekilde çıkarları için kurgulanmış bir oyundan ibaret olduğu ortadadır. "Paket paket demokrasi" nutuklarıyla seçim yatırımı yapmaya çalışan AKP'nin paketinden, Kürtlere ve elbette ki Wan halkının acılarına dair bir çözüm çıkmasının beklenemeyeceği aşikardır.

Konteynır-kentlerde yaşayan halk, Kürdistan'da yıllardır sürdürdüğü kirliliğe savaştan tanıdığı devletin seçim öncesi malzemesi olmaya kararlı.

Kararlı oldukları bir diğer nokta ise, talepleri kabul edilene kadar açlık grevlerini sürdürecekleri... Wan halkı, kendisini karanlık ve soğukla dizginlemeye çalışanlara karşı; açlıkla insanlık dersi vermektedir.

Ovacık-Cevizlidere Halkından Siyanüre Geçit Yok

H. Merkezi: Dersim Ovacık Cevizlidere Köyü'nde maden işletmeye yönelik Çalık Grubu'nun alt işletmesi olan Tunç Pınar adlı şirketin yol açma çalışması köylülerin direnişiyle karşılaştı.

11 Ekim sabahı Dersim Ovacık Cevizlidere Köyü'ne maden çalışması yapmak üzere gelen şirket çalışanları Dersim-Ovacık-Munzur Dağları'nda ve Rengül-Cevizlidere ve Kızılviran üçgeninde maden işletmesi için Cevizlidere Köyü'nden Biçim Yaylası'na doğru yol açmak istedi. Ancak bölge halkı buna anında müdahale ederek bölgeye araçları sokmadı. Şirket elemanları

araçlarını köyde bırakarak bölgeden kaçtı. Doğasına, toprağına, suyunu ormanına sahip çıkan Ovacık köylüleri, bir kez daha yaşam alanlarına yönelik saldırıya izin vermedi.

Bolu'da Kürt öğrencilere faşist saldırı

H. Merkezi: Bolu'da günlerce Kürt yurtsever öğrencilere yönelik devam eden linç kampanyası 9 Ekim günü faşist bir grubun saldırısı ile devam etti.

Bolu İzzet Baysal Üniversitesinde okullar açıldığında bu yana süren Kürt, yurtsever öğrencilere yönelik saldırılar KYK yurdunun önünde bıçaklı, sopalı saldırılarla yeni bir boyut kazandı. Faşist bir grup Kürt öğrencilere sözlü saldırıda bulundu, yurtsever öğrencilerin kendilerini koruması ve saldırıya karşılık vermesinden sonra sopalı, bıçaklı saldırıya geçtiler. Ardından olayı "ya-

tıştırma" bahanesiyle gelen polis, sopa ve bıçakla saldıran faşistlere müdahale etmek yerine Kürt öğrencilere biber gazı ile saldırdı.

Faşist saldırıyı yapan grup, polisin yurtsever öğrencilere gazla saldırması ve 12 yurtsever öğrenciyi darp ederek gözaltına almasından sonra yine polis eşliğinde geri çekildi. Faşist grubun sokaklarda elinde satır ve palalarla pek çok öğrenciyi tehdit ettiği belirtildi.

Devlet son yaptığı değişiklikle okullarda "özel yetkililerle" donatılan "memur polisi" ile baskı ve saldırılarını artırmış durumda.

“Ben bir şey demedim, onlar kovdu”

Devletin her gün yeni bir saldırısından, baskısından biz kadınlar da nasibimizi almaktayız. Bunlar kimi zaman trajikomik, kimi zaman Gezi’de olduğu gibi korkunun, acizliğin bir ifadesi olarak kendini göstermekte.

Son “olay” devlet açısından biraz trajikomik bizce. Olayda yeni saldırılar elbette var.

Hatırlanacağı üzere geçtiğimiz cumartesi (5 Ekim) günü AKP’ye yakınlığı ile bilinen ATV kanalında “Veliht” adlı programın sunucusu **Gözde Kansu** “fazla” dekolte giydiği iddiası ile (gerçi bu iddiayı bile dile getiremediler ama) işten çıkarıldı. Kadınların ne zaman, nerede, ne yapacaklarından; çocuk sayısından, kürtaj hakkına kadar her şeye karışmayı kendisine “görev” bilmiş devlet ve sözcülerinden AKP Genel Başkan Yardımcısı **Hüseyin Çelik**’in “Dün bir kanaldaki yarışma

programında sunucu öyle bir kıyafet giymiş ki olmaz bu yani. Kimseye karıştırmamız yok ama çok aşırı. Dünyada da kabul edilemez” sözlerinden sonra Kansu’nun işine son verildi. Tabii ATV “Çelik dedi, biz kovduk” diyemediği için, Kansu’nun programda “çocuksu davranışları”, “performansının kötü” olmasını gerekçe gösterdi.

Yani bizden Çelik’in bir şey yapmadığını ama bu konuşmadan sonra kanalın Kansu’nun programı kötü sunduğuna karar verdiği için işten çıkarmasına inanmamız isteniyor.

Keza Gözde Kansu, kıyafetin daha önce görüldüğünü, öncesinden herhangi bir sorun olmadığını, “Ne zaman ki Çelik konuştu, işler değişti. O zaman önce ‘dekolte’ sorun oldu, sonra laf değişti” diyerek gerçeğin ne kadar çıplak olduğunu ifade etmiştir.

Bugüne kadar devlet ve onun sözcülüğünü en iyi şekilde yerine getiren AKP, erkek egemenliğine “uygun” olarak her fırsatta kadın düşmanlığını ortaya koymuştur.

Ne zaman açılım paketleri havada uçuşsa, demokrasi nazarları yükselse üzerine çokça düşündüğü ve cebinde sakladığı kadına yönelik saldırıların, baskıların basılı olduğu kartı çıkarıp veriyor devletlularımız.

Dedik ya, devletin oyunları,

politikaları, baskılarının bazıları trajikomikken bazıları ise kendi acizliğini ortaya koyan cinsten. Bu benzeri onlarca örnek vermek mümkün maalesef.

Başka bir örnek: Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı **Fatma Şahin**, Haliç Kongre Merkezi’nde “Enerji Hanım” diye kadınların daha fazla çalışması düşünülerek enerji sarfiyatını azaltan bir proje tanıtımında projeyi protesto eden Halkevci kadınlara erkeklerin saldırmasını izledi.

Gözde Kansu’nun yaşadıkları kadınların yaptıklarına, yaşam alanlarına, giysilerine kadar pek çok konu hakkında eril anlayışın söz söyleme hakkını göstermektedir. Haliç Kongre Merkezinde yaşanan kadına yönelik şiddet, her gün sokak ortasında işlenen cınayetler, gözaltında, hapisanelerde evlerimizde sayısız taciz ve tecavüzler yine bu anlayışın, onun sistematik saldırılarının başka bir sonucudur.

Biz kadınlar bunları tanıyoruz, kürtaj yasağından tanıyoruz, tecavüze uğrayıp hamile kalan kadınlardan üstelik tecavüzcülerinin çeşitli “tahrik” indirimlerinden dışarıda elini, kolunu sallayarak gezerken “sen doğur biz bakarız” pişkinliğinden tanıyoruz. Bingöl’de 8 askerin tecavüze uğrayan kız çocuğunun tecavüzcülerin korunmasından ve sayısız erkek, devlet işbirliğinde işlenen cınayetten tanıyoruz.

Biz kadınlar bildiklerimizle birlikte bize dönük saldırılara kadınların özgürleşme mücadelesini büyütürken cevap vermeliyiz/vereceğiz.

Göğün yarısı

Kadın çalışanların haklarını artırıp iş hayatından uzaklaştırılması

Son ayların kadına dair gündemlerinden en önemlilerinden biri kuşkusuz emekçi kadınlara hamilelik nedeniyle getirilen yeni düzenlemeler ve yeni gibi aktarılan eski düzenlemelerdir. Meclisin açılmasının ardından bu düzenlemeler son şeklini almış ve kadınları aile-eve bağlama politikaları olarak somutlaşmıştır.

Başbakanın toplumu dizayn projelerinden biri olan ve önce 3 ardından 5 çocuklu aile planlamasına dair söylemlerinin yaşama geçmesi hedefine uygun olarak bu yasa gündeme gelmiştir. Kadının çok çocuk doğurması onu eve hapseden bir durumu ortaya çıkarmaktadır. Başbakan ve hükümetin hedeflediği şey bir yanılla tam da budur. Fakat bu durum özellikle kadın örgütlerinin yoğun tepkisiyle karşılaşınca ve çalışan kadınlar tercihlerini çok çocuktan yana değil de işlerinden yana yapınca çok çocuk hedefini cazip kılmak gerekli hale geldi. Hükümetin bu yasa gündeme almasının arka planında bunlar var. Hükümet, kadını iş alanlarından uzaklaştırıp eve hapsedmeyi elbette ki açıktan yapamayacaktır. Bunu hem ulusal hem uluslararası yasal düzenlemeler engellemektedir. Örneğin Birleşmiş Milletler’in 1979’da kabul edip 1981’de yürürlüğe giren Kadınları Karşı Tüm Ayrımcılık Bıçımının Kaldırılması Sözleşmesi (CEDAW) bu konudaki uluslararası bağlayıcılığı olan bir düzenlemedir.

Türkiye’nin 1985’te imzaladığı CEDAW’ın 16. Maddesi ile; “evlilikten kaynaklanan sorunlarda ve aile ilişkilerinde ayrımcılığı kaldırmak için tüm uygun önlemlerin alınması... çocukların sayısına ve zamanlamasına özgürce karar vermede aynı hakları... sağlamak” yükümlülüğü taraf devletlerce sağlanması taahhüt edilmiştir.

Hükümetin doğum öncesi ve sonrasında 8’er hafta (toplam 16 hafta) olan doğum izninin 20 haftaya ve şu an günlük 1,5 saat olan süt izninin (çocuğun beslenmesi için verilen izin) 4 saate çıkarılacağı belirtilmektedir. Diğer yandan yapılan düzenleme pratikte yaratacağı sonuçların neler olacağından bağımsız olarak kadın haklarının genişletilmesi gibi yansıtılmaktadır. Oysaki eğer bu düzenleme başka düzenleme ve tedbirlerle desteklenmezse kâğıt üzerinde kadın haklarını genişletmiş olsa da, pratikte kadının istihdamı önünde bir engele dönüşecektir. Çalışma hayatında kadına yönelik pratikte yaşanan ayrımcılık daha iş görüşmelerinde başlamaktadır. Buna karşılık hükümet işçi alımı aşamasında cinsiyet ayrımcılığına ilişkin hiçbir önlem almamaktadır. Pek çok patron, iş ilanlarında cinsiyet tercihini açıkça belirtebilmektedir. Yine iş görüşmelerinde kadınlara bekârsa ne zaman evleneceği, evliyse ne zaman çocuk sahibi olmayı düşündüklerine varıncaya kadar kişilik haklarına saldıran sorular sorulabiliyor. Yine hükümet imza koyduğu CEDAW’a açıkça aykırılığı bulunan bu tür uygulamaların önüne geçmek için hiçbir şey yapmamaktadır. Yine patronlar mevcut yasadaki 8 hafta ve 1,5 saatlik düzenlemede bile doğum izni ve süt iznini dahi kadın işçilere kullanılmak istememektedir. Bu nedenlerle işini kaybeden, istifaya zorlanan, mobbinge maruz bırakılan çok sayıda kadın çalışan bulunmaktadır. Doğum sonrası iş yerlerinde yaşadıkları olumsuzluklar nedeniyle izinlerinin yeterince kullanılmaması vb. nedenlerle birçok kadın emekçi, kıdem tazminatlarından bile vazgeçip işten ayrılmaktadır.

Hükümet bir yandan kadının ne zaman doğuracağına, kaç tane doğuracağına karar vermeye çalışırken, diğer yandan kâğıt üzerinde hakları genişletmeye giderken bunu uygulamadaki olumsuzlukları giderecek başka hiçbir düzenleme ile desteklemeyip pratikte kadını çalışma hayatından uzaklaştırmaktadır. CEDAW gibi uluslararası sözleşmelere de açıkça aykırı bir şekilde kadına yönelik ayrımcılık yapmaktadır. Kâğıt üstündeki bu hak genişletmesinin başka hiçbir düzenleme ile desteklenmemesi nedeniyle pratikte karşılığı çok doğumu teşvik eden bu yasa ile patronların daha az kadını istihdam etmeye teşvik edilmesi ve çalışan kadınların hamile kaldıklarında çeşitli bahanelerle işten çıkarılmaları olacaktır. Hükümetin istediği de zaten budur. Başbakanın “aile” tasarımı kadının yeri evinin dört duvarı ile sınırlıdır. Bu yasa da bu haliyle bu yolda atılmış bir adım olmaktan öteye geçmemektedir.

Gülay’ın katiline ve tecavüzcüsüne indirim

Gülay Armağan, 3 Aralık 2011 tarihinde eşi tarafından İstanbul Ümraniye’de öldürülmüştü. Ölümünden önceki iki yıl boyunca, eşinin ağabeyinin tecavüzüne uğradığı ortaya çıkınca Metin Armağan eşi Gülay Armağan’a boşanma davası açmıştı. 2 Aralık 2011 tarihinde görülen boşanma davasından bir gün sonra Metin Armağan, eşi 36 yaşındaki 2 çocuklu Gülay Armağan’ı baltayla kafasına vurarak öldürmüştü. Gülay Armağan’ı öldürdükten sonra ağırlaştırılmış müebbet cezası istemiyle yargılanan Metin Armağan’ın karar duruşması görüldü.

5. Ağır Ceza Mahkemesi heyeti açık olarak taraflı davranarak, Metin Armağan’ı ağır-

laştırılmış müebbet cezasından kurtarmanın yollarını bulmaya çalıştı. Metin Armağan’ın öldürme eylemini Gülay Armağan’dan kaynaklanarak işlediğini belirten mahkeme, “Sanığın atılı suçu şiddetli elemin sonucu olarak işlediği mahkeme-mizce kabul edildiğinden, maktul Gülay Armağan’ın eşinin kardeşi ile rızasıyla cinsel birliktelik yaşadığının anlaşılması dikkate alınarak 21 yıl hapis cezasıyla cezalandırılmasına karar verilmiştir” dedi. Sanığın duruşmadaki “iyi hali”ni de dikkate alan mahkeme heyeti, cezayı 17 yıl 6 aya indirdi.

Aynı “iyi hal” indiriminden yararlanan ve Gülay Arma-

ğan’a tecavüz eden Daimi Armağan da, sadece kardeşinin evine izinsiz girmekten dolayı sabıkasız olması da dikkate alınarak 1 yıl 15 gün ceza aldı.

Kadın örgütlerinin de eylem yaparak izlediği duruşmada; erkek devlet bir kez daha katilleri korudu.

“Güle Güle Kardeşim...” “Serkan Tosun’un Ardından...”

Ahmet Arif der ya; “Seni anlatabilmek seni. / İyi çocuklara, kahramanlara/ Seni anlatabilmek seni, namussuza, halden bilmeze/ Kahpe yalana...” diye seni aramaya geldim can yoldaşım. Davaya bağlılığın, ezilenden yana oluşun, her an ve her yerde daima mazlumun yüreğine karargâh kuran mücadelede, seni bulmaya geldim ve Tutsak Partizanlardan sana selam getirdim.

“Hoş geldiniz” dediğini duyar gibiyim. “Hoş bulduk can yoldaşım!” Hatırlar mısın zindana düştüğün ilk günün sabahını. Yine kucaklamıştık seninle. Hava soğuktu bir de. Ellerimize tutuşturmuştu demli çayı ve acı tütünümizi ilk orada paylaşmıştık, acılarımızı sevinçlerimizi... Ve oradan yankılanmıştı gülücüklerimiz, kahkahalarımız. Ve de farklı mekânlara ve zamanlara dalıp dalıp

anılarımızı, yüreklerimizi nakşediyor-duk, şu soğuk demir ve beton yığınla-rından ibaret olan zindana inat.

Ah bir de Zazaki türkü söylemen yok muydu? Adeta perçinliyordu yok-sulluktan yüzümüze yansıyan kalın ve şekilsiz çizgileri. O esnada bana; yoksul çocukların yoksun mahallelerinde iki gruba ayrılıp, bir grubun polis, diğer grubun ise devrimci olduğu ve taşlı so-palı oynadıkları çatışmalı oyunları an-lıyordun. Kış vakti komşusu sobasında ısınmak için yaktığı plastik türü şeyler-den çıkan kara dumanların bir başka komşunun asılı olan çamaşırlarını kirlet-tiği için çıkan tatlı tartışmaları (halbuki plastik türü şeylerin yakılması, kömür ve odunların olmamasından değil mak-sat tasarruf yapmaktır) ve yaz-

kış fark etmeksizin tüm o yokuşları ve engelle-meleri hiç erinmeden aşan ve tabanları çat-lassa dahi görevini ba-şarıya ulaştırmak için çaba sarf eden dev-rimcileri hatırlıyordun.

Emekçi ve muhalif olan mahalleni anim-satıyordun. Çok ho-şuma giderdi be can yoldaşım. Bir başka gün, bir başka zin-dana sevk edildiği-mizde, ayaklarımızı eli-mize alıp karlara basa basa giriş yapmıştık kalacağımız hapisha-

neye. Beton, soğuk, ayaklar hafiften uyuşmaya başlamıştı. Göz göze geldik ve gülümsedik birbirimize. Çevremiz-deki siyasi tutsak olmayanların ise biz-lere bakışı farklıydı. Kimi acıyordu, kimi helal olsun diyordu, kimi ise kış günü yalın ayak olduğumuza bakarak, “man-yak mısınız kardeşim” bakışı fırlatı-yordu. İşte gülüşmelerimiz bunaydı. Ve ışıldayan gözlerinden karanlığı ve düş-mana olan kinini gördüm. İşte o zaman seni daha iyi tanıdım. Şimdi ise ayrılmaya vaktiydi. Sen başka hücreye, ben başka hücreye. Sıkıca ve doyasıya sarıldım sana, acele etmemizi söyleyenler inat. Bir daha görüşmek üzere deyip ayrıl-dık. Ama bir daha karşılaşamadık se-ninle can yoldaş. Kısa bir süre sonra bedensel olarak özgürlüğe kavuştu-ğunu öğrendim. Ondan sonra da haber alamadık.

Ta ki az renkli bir kâğıtta umuda tohum olduğun ve filizlendiğin yazılana dek. Başladım hafızam ile oyun oyna-maya, acaba başka Serkan Tosun var mıdır diye. Biliyordum, yoktu. Ama be-nimkisi de bir umuttu işte. Ve inanır mısın can yoldaş hiç şaşırmadın beni. Ortadoğu’nun kalbinde şehit düşmek... Amansız ve çıkarsızca çatışmaların üze-rinden semaya doğrulmak. Bilirim bun-ların hepsini sen yaptın. Çünkü kuvvetli ve sağlam olduğun defalarca kanıtla-mıştın bana farkında olmadan. Rojava devriminin cesur yıldızı olmak sana çok yakıştı. Tıpk senden önce gökyüzünü fethedenler gibi. Enternasyonalist dev-rimci dayanışmanın tanımını tekrar ve tekrar vurguladın bizlere. Ezilen Kürt halkının güneşi Rojava’da doğmuşken

bu güneşi yok etmek ve tekrar karanlık-lara boğmak isteği Rojava’yı abluka al-tına alan güçlere karşı devrimci dayanışmanın çağrısıdır Serkan. Türki-yeli komünistlere, devrimcilere, ilerici-lere ve demokratlara güneşin yok olmasına izin vermemek için Rojava’da ezilenden yana bir cephe oluşturmanın adıdır Serkan.

Aslında biliyor musun seni sayfa-larca anlatabilirim. Ama sözcüklerin bo-ğaza dizildiği ve anlamını yitirdiği bir noktadayız. Ama şunu da bil ki, hıncı-mız ve öfkemiz nasıl dalgaların kayalara delice vuruşları gibi bilenmekteyse, senin de bir o kadar gururun ve mutlu-luğun erişilmez noktasında olduğunu çok iyi bilmekteyiz. Seni tanımak emek-çinin altında terin ve ayaklarda, ellerde oluşan nasırların yaşama yansımasıdır. Seni tanımak, özgürlük savaşçılarının kentlerde barikatı, dağlarda mevzisi olmak demektir. Ve seni tanımak özgür-lüğün, eşitliğin, demokrasinin, yani devrimin sancağının dalgalanması de-mektir. Evet can yoldaşım halklarımızın omuzlarına bedenini taşıyarak uğurla-nırken bizler de seni burada kalplerimi-zin en derin zulasında saklayarak anıyorduk. Anma programında bana verilen görevi layıkıyla yapmak için ha-valandırmanın tam ortasında haykır-maya başladım;

... Güle güle kardeşim
İçtenliğine yeneceğiz bencillikleri
Güzelleştireceğiz baharı
türkülerinde
Coşkuyla kuşanıp yığıtlığını
Korkuya boğacağız ölümü

...(Ş. Tamer)

Güle güle, kara kaşlı, kara gözlü
çocuk, güle güle can yoldaşım...

(Tekirdağ 2 No’lu Hapishane’den
Tutsak Bir Partizan)

Kapitalizm, taşeronlaştırma ve sınıf mücadelesinin tohum hali

DİSK-AR dergisi 2013 Ocak-Nisan dö-nemi gerçekleşen işçi eylemlerini de-ğerlendirdi. Toplamda 94 eylem gerçekleşirken, bu eylemlerin % 62’sini sendikalı işkolları, % 38’ini sendikasız işyerleri gerçekleştirdi. **De-ğerlendirmede temel vurgu taşeron işçilerinin mücadelenin temel dina-miği olmasıdır.** Öne çıkan bir diğer nokta da sendikasız işyerlerinde yapı-lan eylemlerin yoğunluğu.

Tarih işçi sınıfının eylemleri, iktidar mücadelesi ve zaferleriyle doludur. Bu herhangi bir zorlamanın, tabiri caizse atraksiyonun değil, nesnel bir zeminin ürünüdür. Aşırı üretim, azami kâr ve artı-değer olgusu proletaryaya direniş ve mücadele dışında bir kapı bırakmı-yor. Dünyadaki tüm kapitalistlerin uyku-sunu kaçıran, ne Suriye’deki savaş ve kimyasal silah kullanımı ne Kenya’da Hıristiyanlara yönelik saldırı ne de olası bir dünya savaşdır... Onların uyuklarını kaçıran artı-değer yaratıcısı işçilerin bir

gün fabrikalarını işgal edip, artı-değer sömürsüne son vermeleridir.

Sermaye birikim sürecini tamamlar-ken, istemediği tek şey işçi sınıfının bil-inçli ve örgütlü mücadelesidir. Üretim süreci örgütlenirken düşünülen temel noktaların başında proletaryayı eme-ğinden gelen gücü kullanılamaz hale getirmek vardır. Ağır sömürü koşulları altında ücretleri düşürmek, işten atmak, grevleri yasaklamak, tehdit ve daha bir dizi yöntem dışında üretim sürecinin kendisini de bir yöntem olarak kullanır. Taşeronlaştırma, kapitalist sermayenin

İşçiler aç, susuz, yoksul ve yoksun yaşam koşulları ve bilumum zorluklar karşısında üretimden gelen gücüne sarılıyor.

üretimi hem artırdığı hem hızlandırdığı hem de parçalı hale getirdiği bir üretim modelidir. Daha çok üretim, daha çok artı-değer ve daha çok kâr amaçlı ör-gütlenen taşeron sistemi aynı zamanda parçalayarak, örgütlü mücadelenin sür-dürülmesini zorlaştırmıştır. Ama prole-tarya ile sermayeyi karşı karşıya getiren nesnel zemini ortadan kaldırmamıştır. Kaldı ki bunu kaldırması da söz konusu olamaz. Tam aksine taşeron sistemi sö-mürü koşullarını daha da ağırlaştırarak mevcut uzlaşmaz çelişkiyi derinleştiriyor. Bugün İş Kanunları’yla, Ulusal İstih-dam Stratejileri’yle, baskı ve zorbalıkla işçi sınıfının dolayısıyla sınıf mücadelesinin önü kesilmek isteniyor. Fakat işçi-ler aç, susuz, yoksul ve yoksun yaşam koşulları ve bilumum zorluklar karşı-sında üretimden gelen gücüne sarılı-yor. Zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmadığını, proletaryanın kula-ğına bizzat onun azgınca sömüren ser-mayenin kendisi fısıldıyor.

Mevcut durumda işçi sınıfının ör-gütlü gücü, mücadele seviyesi ve pro-letarya üzerine çöreklenmiş sarı sendika ağalarına bakıldığında; 94 eyle-min, eylemlerin % 38’inin sendikasız iş-yerlerinde yapılması ve de taşeron işçilerin mücadelede önemli role sahip olması, çoğu insan, çoğu devrimci için umut adına konuşmak daha çok erken-dir. Belki de son yıllardaki grevler, dire-nişler kendiliğinden bir niteliğe sahiptir. “Bu da göstermektedir ki, ‘kendiliğinden unsur özünde, tohum halindeki bir bilinçlenmeden başka bir şey değildir. İkel başkaldırmalar bile, bilinçliliğin belli bir ölçüde uyanmış olduğunu ifade ediyordu.” (Ne Yapmalı, Lenin, Sol Yayınları, Sf: 42)

Tıpkı taşeronlaşmanın yoğunlaştığı tekstil, inşaat, metal ve sağlık işkollar-ında eyleme geçen taşeron işçilerinin bugün üstlendikleri sınıfsal görev ve oynadıkları önemli rol gibi... Bu daha başlangıç...

Devletin Değişmez Geleneği: Çetecilik

Çete ya da çetecilik kendini bu kez mafyatik özelliklere sahip olarak Gülsuyu'nda gösterdi. Görüntü mahallede uyuşturucu satışını engellemek isteyen devrimcilerle, Bingöllüler denilen çete arasında cereyan eden bir durum. Burjuva medyada sorunun işlenen boyutu böyle. Fakat dikkat çeken nokta, çetelerin Gezi Ayaklanması sonrası devrimcilere karşı doğrudan silaha yönelmesi, sorunun farklı bir boyut kazanmasıdır. Tam bu noktada devlet-çete ilişkisi açığa çıkmaktadır.

Türkiye'de çete-çetecilik genel olarak mafya ile özdeşleştiriliyor. Devletin doğrudan kurduğu ya da kendine bağımlı halde tuttuğu örgütlenmelere komitacılık adı veriliyor. Mafya ve komitacılık iç içe geçen olgulardır ve her ikisinin varoluş nedeni, işleyişleri farklı olsa da, devlet söz konusu olduğundan ortak bir noktaları vardır; **Devleti kormak**.

Koruma olgusu, çete örgütlerinde devletin kuruluş temellerine bağlılığı

esas kılıyor. Milliyetçi-ırkçı ve tekçi zihniyetle şekillenen çeteler, devlete karşı gelen, muhalefet eden ilerici, demokrat, yurtsever ve devrimci güçlere karşı olduğu gibi devletin içinde egemen klik dışında diğer kliklere karşı da devleti korumakla sorumlu görüyor.

Bu "yüksek sorumluluk" hissi, görev bilinci, devletin bu tür yapılmalara göz yumup, onların da rahat işlerini görmelerinden doğan bir ilişkinin ürünü değildir. Doğrudan, devletin örgütlediği ve devlete bağımlı hale getirilen çete örgütlenmesinin ürünüdür.

Devletin doğrudan örgütlediği çete veya komitacılık, devlet politikaları ekseninde hareket eden, devletin gizli ve de kirli işlerini yürüten, iç ve dış "tehdit" unsurlarını ortadan kaldıran örgütlenmelerdir. İttihat ve Terakki döneminde kurulan Teşkilatı Mahsusa da tam böyle bir örgütlenmedir. Ermeni soykırımında, Rum, Yahudi ve Kürtlerin katliamında oynadığı rol büyüktür. Hapisteki cinayet, tecavüz, hır-

sızlık, gasp suçları işleyenlerden oluşturulan çetelerin, Ermeni, Rum, Yahudi ve Kürtlerin katledilmesinde kullanılmasından, yerellerde Türkçülük, Müslümanlık adına halkı katliama kışkırtmaya kadar soykırımı örgütleyen çetedir.

Aynı zamanda İttihat ve Terakki içinde uygulanan politikalara muhalefet edenleri "temizleyen" tetikçi bir örgütlenmedir de.

İttihat ve Terakki'den bugüne Teşkilat-ı Mahsusa tarzı örgütlenmeler, başka adlarda yeniden ve yeniden kurulmuş, devleti koruma görevini itinayla yerine getirmişlerdir. 1980'lerdeki adı koruculuk, 1990'lar Kürt ulusuna mensup yüzlerce insanı, yurtseveri katledip asit kuyularına atan JİTEM olmuştur.

14 yoldaşı ile birlikte Mustafa Suphi yoldaşı katleden, tetikçi Yahya Kâhya'nın yerini, Nubar Yalımyan yoldaşımızı katleden Abdullah Çatlı almıştır. Onun yerini de Gülsuyu'nda 9 devrimciyi yaralayan, Hasan Ferit Ge-

dik'i katleden çeteler...

Çete ve komitacılık, devletle iç içe geçen, bizzat devlet örgütlenmeleridir. Susurluk kazasında açığa çıkan devlet, siyaset ve mafya ilişkisi bunun hafızalardan silinmeyen örneğidir. Ergenekon "terör örgütü" kapsamında açığa çıkan kimi gerçekler de aynı öneme sahip örneklerdir.

Devlet, kuruluşundan bugüne tehdit unsuru olarak gördüğü kendi içindeki muhaliflere, düşman olarak gördüğü yurtsever ve devrimci güçlere karşı çeteci-komitacı gücünü kimi zaman açıktan, kimi zaman örtü altında her daim kullanmıştır. Gülsuyu'ndaki çete saldırıları, Bingöllüler denilen çeteci grubun kendi başına örgütlediği bir saldırı değildir. Gülsuyu'ndaki devrimci potansiyele karşı devlet-çete işbirliği ile yapılan bir saldırdır. Amaç hem halka gözdağı vermek hem devrimci potansiyeli dağıtmak hem de mahalleye daha kapsamlı müdahalenin zeminini oluşturmaktır.

Gün gelecek "kuluçka makinelerinin" öfkesinde boğulacaksınız

AKP hükümetinin hazırladığı "**Kadın İstihdamı Paketi**" üzerinde bir süredir tartışmalar yaşanıyor. Ankara Sanayi Odası ve İstanbul Sanayi Odası başkanları çıkarılmak istenen pakete itiraz ederek "*Bundan sonra kimse kadın işçi çalıştırmaz, şimdiden kimi işletmeler kadın işçi almayacaklarını açıkladı*" diyerek kadın istihdam paketine üst seviyeden itiraz etti.

Patronları endişelendiren, kadın işçi çalıştırmayız tehditlerine neden olan bu pakette neler var, bakalım: "*16 hafta olan doğum izni 20 haftaya çıkarılacak, kamu kurumlarında kreş açılacak, annelerin doğum borçlanması hakkı 2 çocuktan 3'e yükseltilecek, 0-1 yaş arası çocuğu olan anneler gece çalıştırılmayacak, doğum izni ardından ilk çocuk için 2 ay, iki çocuk için 4 ay, üç çocuk ve daha fazla çocuk için 6 ay yarı zamanlı çalışıp tam maaş alınacak, anneye işe dönüş garantisi verilecek.*" (**23 Eylül 2013 Radikal**) Paket kısmi de olsa kadınların lehinde bir çalışma olarak görünüyor. Fakat çalışma hayatını düzenleyen yasalar işçi ve kamu emekçileri için baskı ve sömürüyü koyulaştırarak bir niteleyken ve bu yasal cinsiyetçilikle yörgülüp biçimlenmişken, hazırlanmış fakat ne olacağı belli olmayan, paketteki birkaç kırıntı, olsa olsa oltadaki yem olur. İş yerlerinde kadın oldukları için yaşadıkları baskılara, tacize, en vahşi sömürüye, hamile oldukları için işten atılmaları karşı bir adım atılmazken, faşist AKP hükümeti kadını metalaştıran, "beşeri sermaye güçlendirmesi"ni hedefle amaçlayan yasalar yapıyor.

Sermayenin rahatsızlığından telaşlanan bankalar ardi ardına açıklamalar yaparak patronların bu paketten olumsuz etkilenmeyeceğini, uzun vadede menfaatlerine olacağını, özellikle özel sektör üzerinde yük artıracak hiçbir çalışma yapmadıklarını, patronlar için asla artı bir yük getirmediklerini ısrarla vurgulayarak, paketin patronların çıkarlarıyla ters düşmediğini açıkladılar.

Tayyip nicedir, uzun yıllardır Türkiye'de nüfus artışı hızının çok gerilediğini, genç nüfusa ihtiyaç duyulduğunu, sürekli yükselen bir genç nüfusun sanayi ve kalkınmanın önünün açılması, refahın artması demek olduğunu söyleyip duruyor; bununla kalmayıp bas bas bağırarak kadınlarla her fırsatta en az üç-sey çocuk pazarlığına girişiyordu. (Ama bakın ne oldu, Tayyip'in üç çocuk ısrarı ve kürtaj saldırısı sonrası Türkiye'de doğum oranları artma yerine azaldı). Genç nüfusun bu şekilde azalması üzerine, çalıştırılacak işçi dahi bulunamayacağı söylenerek kadınların sermaye için köle doğurmaları isteniyor (Tıpkı köle sahiplerinin köle gereksinimlerini karşılamak için satın almadığında sahip oldukları kölelere zorla çocuk yaptırmaları gibi...)

Paketin amacı kadının kimliğinden kaynaklı sosyal haklarının korunması, üzerindeki vahşi emek sömürüsünün azaltılması, hamile kadınların iş güvenliğinin korunması olsaydı, hamile oldukları için işten atılan kadınların hakları aranır, işe geri dönmeleri sağlanır, işe giriş başvurusu yapan kadına "çocuk doğurmayı düşünüyor musunuz?" so-

rusuna, kadını ötekileştiren kendi içinde katagorikleştiren bir ataerki, insanlık dışı davranışlara müdahale edilirdi.

"Eş yoktur, eşitlik yoktur..."

Sermaye için kadın (ve çocuk) demek ucuz işgücü demektir. Birçok iş kolunda erkeklerle aynı işleri yapmalarına, kimi zaman daha ağır koşullarda çalışmalarına rağmen, daha düşük ücret almakta, aynı sosyal haklardan yararlanmaları, engellenmektedir. Kadınlar çalıştıkları yerlerde sadece yüksek emek sömürüsüyle değil, cinsel saldırılarla, cinsiyetinden dolayı aşağılanma, hor görülmeyle de karşı karşıyadır. Kadınlar vahşi sömürü altında, bu koşulların düzeltilmesi için hükümetin tek derdi emperyalistler için Türkiye'yi ucuz iş gücü cenneti haline getirmektir. Kadını kuluçka makinesi zanneden bir anlayışla karşı karşıyayız. TRT reklamında hamile kadınları aşağılayan sözleriyle gündeme gelen **Ömer Tuğrul İnançer** yeni inciler dökerek çalışan kadınlara hakaret etmeye devam ediyor. Çalışan kadınlardan bahsederken, "*Ben kocama muhtaç değilim, diye evvela ailesini dağıtıyor. Kocasına muh-*

taç değil ama elin adamına muhtaç olmayı haysiyetine yediyor... Eş yoktur, eşitlik yoktur. Ben karımla, çocuğumla eşit değilim" diyor. Bu söylemler AKP zihniyetinden bağımsız değildir.

Faşist AKP hükümetinin yeni saldırısı tutmayacak, kadınlar sosyal kurtuluş mücadelesinde örgütlenerek oynanan oyunu bozacak, haklarını örgütlü mücadelenin kahredici gücüyle kazanacaktır.

Kolombiya'da köylüler zafer elde etti

Kolombiyalı köylülerin Ağustos ayında başlattıkları ayaklanma kazanımla sonuçlandı.

AB ve ABD ile yapılan serbest ticaret anlaşmaları sonucunda ülkeye giren ithal tohumla baş edemeyen köylüler ayaklanmışlardı.

Serbest ticaret anlaşması, aslında neredeyse tek yönlü bir zorunluluğa yol açıyor ve Kolombiya'nın ABD'den ürün almasını kimi yanlarıyla şart koşuyor. Anlaşma gereği bu ithal ürünlerin güvenliğini ve pazardaki yerini korumakla yükümlü olan Kolombiya hükümeti köylünün sömürülmesi için elinden geleni yapıyor. Bu bağlamda sermayenin değil kendilerinin korunması gerektiğini belirten binlerce köylü ayağa kalktı. İthal tohumlara karşı başlatılan mücadele, dünya GDO devri Monsanto'ya karşı da mücadele anlamına geliyor. Küresel ölçekte tepki çeken Monsanto, ABD Başkanı Obama tarafından onaylanan ve köylüler tarafından Monsanto'yu Korumaya Yasası olarak bilinen yasaca korunan bir şirket. Yerel ve sağlıklı ürünlerin üretimini piyasa koşulları ile güçleştiren GDO'lu tarım ürünleri furçasının bir numaralı isimlerinden.

Kolombiyalı köylüler, özellikle patates, mısır ve süt üreticileri, pazarda var olma mücadelesinde yenik durumdaydı. Köylüler tarafından başlatılan eylemlilik kısa sürede serbest ticaret, özelleştirme ve yoksulluğa karşı bir başkaldırı halini aldı. Eylemler sağlık çalışanlarından öğretmenlere, kahve üreticilerinden öğrencilere kadar geniş bir kesim tarafından sürdürüldü. Kolluk güçlerinin çeşitli saldırılarına maruz kalan kitle ısrarla eylemlere devam etti. Her saldırı ile sesleri daha fazla çıktı. Ödenen tüm bedeller sonunda hükümetin geçirmek istediği yasa rafa kalkarken üreticilerin süreç boyunca uğradıkları zararın karşılanması da dahil olmak üzere pazarda istenilen korumanın sağlanması, fatura vb. zararlarının ödenmesi birçok noktada kazanımlar elde ettiler.

Brezilya hapishanede isyanda!

Brezilya'nın kuzeydoğusundaki Sao Luis'teki Pedrinhas Hapishanesi'nde çıkan isyanda yaklaşık 10 tutuklunun yaşamını yitirdiği, 30'dan fazla tutuklunun ise yaralandığı öğrenildi.

Hapishanede bulunan tutuklulardan yaklaşık 60'ının firar etmek için kazdığı tünelin gardiyanlarca fark edilmesi ile tutuklular isyan başlattı.

Tünelin bulunduğu hücreye girmek isteyen gardiyanları engellemek isteyen tutuklular, hücrede bulunan eşyaları ve yatak örtülerini ateşe verdi.

Hapishane önünde bekleyen ailelerin, ölüm haberlerinin gelmesi üzere dışarıda bulunan belediye otobüslerini ateşe verdiği de öğrenildi.

Lampedusa'nın bir kez daha gösterdiği

Umut ile çıkılan yolda ölüme eşdeğer bir hayat ile karşı karşıya kalan yüzlerce emekçi, kaçakçılarının kâr aracı olarak kullanılıyor. Lampedusa'da hayatını kaybeden mülteciler ile birlikte Avrupa'nın göçmen politikası bir kez daha tartışılmaya başlandı.

3 Ekim günü İtalya Lampedusa Adası'nda Afrikalı göçmenleri taşıyan geminin batması sonucu yüzlerce göçmen hayatını kaybetmişti.

Her yıl binlerce insan, yoksulluktan, zulümden kaçmak için Afrika ülkelerinden Avrupa'ya göç yoluna çıkıyor. Ancak Avrupa'nın mülteci politikaları nedeniyle yüzlerce kişi hayallerine ulaşmadan hayatı kaybediyor. Avrupa'ya gidenler ise buralarda yaşadıkları ırkçı faşist saldırılar ile zorla sınır dışı ediliyor.

Umut ile çıkılan yolda ölüme eşdeğer bir hayat ile karşı karşıya kalan yüzlerce emekçi, kaçakçıların kâr aracı olarak kullanılıyor. Lampedusa'da hayatını kaybeden mülteciler ile birlikte Avrupa'nın göçmen politikası bir kez daha tartışılmaya başlandı. Bu katliam ile birlikte İtalya'da bir günlük ulusal yas ilan edilirken egemenler sürece dair, üzüntülerini dile getirmekle yetindiler.

Mültecilerin hayatını kaybetmesinin ardından yapılan açıklamalar gerçeği çarpıtmaktan başka bir anlam taşııyordu. Burjuva medyanın da habercilik başarısı olarak yayımladığı bu açıklamalar sorgulamanın önüne geçen türden. Büyük puntolarla teşhir edilen açıklamalarda, "mültecilerin gemilere çok kalabalık bir şekilde bindiği ve bu anlamıyla geminin taşıma gücünü azalarak battığından" bahsediliyor. Bu açıklamalarla göç ve nedenlerini tartışmanın önü kapanıyor. Emperyalist yağma ve talan görmezden geliniyor.

Yapılan bir araştırmaya göre 1999-2012 yılları arasında Lampedusa Adası'na toplam 200 bin mülteci gelmiş. Son 20 yılda ise yaklaşık 25 bin mültecinin boğularak öldüğü tahmin ediliyor. Bu da Lampedusa Adası'nın tam anlamıyla

mülteci mezarlığına dönüştüğü anlamına geliyor.

Krizle çare görülenler krize kurban ediliyor

Ekonomik siyasal kriz ile birlikte bir çıkmaz içine giren emperyalistler saldırılara ağırlık veriyor. Eski çağlarda olduğu gibi tanrının gazabından kurtulmak isteyenlerin genç çocukları kurban etmesi gibi, "tasarruf" adıyla ortaya konulan saldırı politikaları ile emekçiler krize kurban ediyor. Krizin gazabına uğrayan AB, yaşamış olduğu bütçe krizi ile özellikle gençliği daha fazla sömürmektedir. Kriz ile birlikte AB'de gençlik içindeki işsizlik oranı, % 15'ten % 25'e yükseldi. AB İstatistik Kurumu'nun açıklamalarına göre 15 ile 24 yaş arası gençlerin 5 milyon 600 bin'i işsiz. Bu rakamı yarı-sömürge ülkeler açısından düşündüğümüzde, durumun ciddi-yetini görebiliriz.

Bu rakamlar üzerinden göçlerin nedenleri yeterince anlaşılabilir. Bugün hâlihazırda dünya çapında 250 milyon kişi, çeşitli ülkelerde göçmen statüsünde yaşamaktadır. Önümüzdeki 20 yıl içinde dünya toplam nüfusunun yüzde 10 ile 13'ü muhtemelen göçmen statüsünde olacak.

Göçmenlerin en mağduru kadınlar

Hemen her alanda olduğu gibi göç politikalarında ya da araştırmalarında da yok sayıldılar. Kadınlar yıllarca göç konusunda daima iradeleri dışında hareket ettirilip erkekler tarafından zorla "seyahate" çıkarıldılar. Göç edilen alanlarda ise yoğun emek sürecine katılarak köle haline getiriliyorlar. Bu kapsamda

cinsel şiddetin vahşi gerçeklikleri de mevcut. Ka-

dınlar fuhuşa zorlanırken, onları fuhuşa zorlayanlar değil kadınlar cezalandırılıyor ve genel olarak sınır dışı ediliyorlar. Bugün göçmenlerin 250 milyonunun yarısı kadın. Özellikle 1970'lerden itibaren kadınların işgücüne katılım oranlarının artışı ile göçün kadınlaşmasından bahsedebiliriz. Doğdukları ülkelerde olduğu gibi kadınların göç ettikleri ülkelerde maruz kaldıkları saldırılar, ülkelerin sosyo-ekonomik yapılarının kadın sorununa yaklaşımda bir fark olmadığını gösteriyor.

Kadının bir meta olarak kullanılması, sürekli bir sömürüye tabi tutulması burjuvazi için gerek sosyal gerek ekonomik alan açısından bir kâr sorunudur. Bununla birlikte çoğunlukla yasal statüden yoksun ve korunmasız olmaları nedeniyle, göçmen kadınların kamusal alana çıkmaları, örgütlenmeleri ve hak talebinde bulunmaları son derece zordur. Ancak örgütlenmenin önündeki bu engellere rağmen, göçmen kadınların yoğunlaştıkları fuhuş ve ev hizmetleri sektörlerinde bu sektörlerin çalışanları tarafından çeşitli örgütler kurulmuştur. Örgütlenme örneklerine baktığımızda, kimilerinde göçmenlik temelinde, kimilerinde çalışılan sektöre göre farklılıklar vardır. Ancak buralarda da kadınlar şovenist saldırılarla karşı karşıyadır.

Sonuç olarak bugün gerek emperyalistler gerekse de yarı-sömürge ülkelerde göçmenlere dönük saldırılar, münferit değildir. Ekonomik krizlerde birer "atık" ve kâr için birer cevher olan – ucuz iş gücü-göçmenler bugün emperyalist saldırganlık nedeniyle göç ettikleri alanlarda ya saldırıya uğruyor ya da saldırıya uğrayacakları ülkeye varmadan derin sularda boğuluyor.

İKİ YOL, İKİ DÜŞÜNCE...

şılmalıdır ki, yıkım ve inşa doğru bir tarzda yaşansın.

Anlaşılmalıdır ki, küçük burjuva dünyaya ait düşünce-davranış-hareket ve örgütlenme parça parça ve bir bütün olarak yıkılsın, proleter dünya görüşüne ait düşünce-davranış-hareket ve örgütlenme inşa edilerek egemen hale getirilsin. Hiçbir düşünce, hiçbir bilgilenme, hiçbir kavrayış tarzı muğlak, belirsiz, anlaşılmasız halde kalmamalıdır. Hiçbir pratik, hiçbir davranış ve hareket tarzı hangi sınıfa ait olduğu açık ve net bir şekilde ortaya konup açığa çıkarılıp değerlendirilmeden, ciddi bir sorgulamaya gitmeden yeni bir pratiğin örgütlenmesine geçilmemelidir. Her pratik, her davranış ve hareket, itimini mutlaka bir sınıfa ait ideolojiden almaktadır.

Yani bir dünya görüşünden beslenmeyen ona yaslanıp itimini ondan almayan hiçbir davranış-hareket-yürüyüş yoktur. Her pratik, her hareket ve davranışın temelinde istisnasız bir sınıfın dünya görüşü vardır. Proleter ya da küçük burjuva olduğuna karar verecek olan, onun pratik süreci boyunca yaşanış, ortaya çıkış biçimidir. Halka, devrime hizmet edip etmemesidir. Süreci devrimcileştirip devrimcileştirmemesidir. Yoldaşları geliştirip geliştirmemesidir.

Bir konu, bir olay, bir gelişme ve sorun hakkında bilgilenme tarzına damgasını vuran ya materyalist (kavrayış) bilgi teorisi ya da idealist bilgi teorisi? Üçüncü bir yol yoktur. Tek yanlı-tek yönlü, bir anla sınırlı-parçacı-yüzeysel-derme çatma olan, kırıntı halindeki her bilgi, idealizmdir. Yani burjuva ideolojisidir. Çok yönlü, zengin, karşıtlarıyla birlikte, birçok yönü, birçok yanıyla, birçok ilişkisiyle elde edilen bilgiler ve bu bilgiler üzerinden bir ayıklama-düzenleme-kurma-inşa etme sürecinin adı **materyalist bilgidir**.

Tek yanlı-tek yönlü-yüzeysel-üstünkörü olan düşünme tarzımıza yön veren metafizik bakış açısıdır. Bir gerçekliğin karşıtları-zıtlarıyla birlikte düşünme tarzı ise diyalektiktir. Her konu her olay, gelişme, her durum hakkında bilgilenme ve düşünme tarzımıza ya idealist bilgilenme ya da materyalist (kavrayış) bilgilenme tarzı yön vermektedir. Her pratik sonucunda aradaki fark net, açık ve bir şekilde ortaya konmalıdır.

Hedef ve amaçları önceden belirlenen belli bir plan ve program doğrultusunda devrimci bir faaliyet yürütüp, halkı örgütlemek ve örgütlen-

mek istiyorsak bütün bu görev ve sorumluluklara proletaryanın dünya görüşü yön vermelidir. Proleter dünya görüşü ve küçük burjuva dünya görüşü hakkında net, açık, anlaşılır bir kavrayış düzeyine sahip olunmazsa, aradaki farkın neler olduğu, pratikte nasıl ortaya çıktığı, nasıl örgütlendiği, nasıl gizlendiği bilinmezse küçük burjuva dünya görüşüne karşı bilinçli-örgütlü ve iradi bir mücadele verilemez. Her iki ideoloji hakkında net açık ve anlaşılır bilgiye sahip olmak gerekir; bunun için de hangisinin proleter hangisinin küçük burjuva olduğu bilinmeli ve her ikisi hakkında bir kavrayışa sahip olunmalıdır. Bütün bunlara bir pratik tecrübeyle sahip olunur. Küçük burjuva ideolojisi, pratiği ve yaşamı, kendisini o kadar usta ve sinsi bir şekilde gizler ki, bir çırpıda, bir bakışta hemen görülmez, hemen anlaşılmaz. Bunun için güçlü bir proleter kavrayışa, iyi bir gözleme, devrimci bir inceleme ve sorgulamaya gerek vardır.

Yıkım olmadan inşa olmaz. Neyin yıkılacağı, neyin inşa edileceği net ve açık hale gelmelidir. Muğlak, belirsiz hiçbir şey ortada, masada bırakılmamalıdır ki yıkılması gereken ve inşa edilmesi gereken açıklığa kavuşsun. Devrimci düşünce-hareket-yürüyüş ve örgütlemelerde küçük burjuvaziye ait her şey yıkılmalıdır. Küçük burjuva dünya görüşüne karşı mücadele ertelenemez, geçiştirilemez, uzlaşarak, barış içinde birlikte yaşanamaz. Küçük burjuvazi; ortaya çıktığı, örgütlendiği, kendisini temsil edip ifade ettiği her yerde alt edilmelidir. Yıkılmalıdır. İki-zıt dünya görüşü bir arada kardeş gibi var olamaz. İki dünya görüşünün birlikte, birarada var olduğu, yaşatıldığı kişiliklerde ortaya çıkan durum, kelimenin tam anlamıyla ucubeliktir. Bu ucube kişilikler ne burjuva ideolojisini bir bütün tamamıyla yıkar ne de bu yıkım içinde proleter ideolojiyi tam anlamıyla inşa ederler. Ne güçlü yıkım ne de güçlü inşa yaşanır. İki arada bir derede, iki sandalye arasında, ortada oturulmaya çalışılır.

Bugün proleter saflarda proleter ideoloji ile küçük burjuva ideolojisi arasındaki her türden **fark** ve **ayrılık** bilinmeli, tanınmalı ve bu tanıma üzerinden ciddi bir sorgulama ve pratiksel ayrışma gidilmelidir. Küçük burjuvazi gerek teorik-ideolojik olarak gerekse pratikte ortaya çıkış biçimleri iyi tanınmalı, bilinmelidir. Bu kavrayış üzerinden mücadele kopuş, eskiyi alt etme, yeniyi-proleter olanı örgütleme ve yaşatma durumu ortaya çıkar. Bu mücadele her alanda ve her yerde

yürütülmelidir. Bu devrimci temel görevler güçlü bir kavrayışa dönüşmelidir. Küçük burjuvaziye karşı mücadeleyi sürekli, güçlü ve örgütlü bir şekilde yürütüldüğü oranda proleter ideoloji egemen duruma gelir. Ve sınıf savaşının-kitlelerin-proletarya partisinin kadro ve militanların gerçek anlamda örgütlenmesi başlar.

Ölümsüzlüğe Uğurlamamızın üzerinden 2 yıl geçen Suzan Yoldaşa

Yüreğinde bir parça kalmışlık görevimiz ve inancımız... Seni göklerin erişilemez seviyesine değil, inancın ve bilincin harmanlandığı, üretime sokulduğu İşçiliğini yoldaşlarının üstlendiği ölümsüzlük mertebesine uğurladık...

"Komünist Önderin Demirdağ'ın yılınlıklara karşı haykırdığı "Gerçekler Devrimcidir" şiarıyla gazetemiz artık haftalık çıkıyor. Bu yeni yayın hayatımız seni bir komplo sonucu tutuklayanların korkularını büyütme için. Zira sen işçi sınıfının nefes aldığı her alanı adımlarken gerçekleri haykırmanın perspektifi ile hareket ettin. O ifadelerin bir izdüşümünü senin pratiğinde gördük.

Ve şimdi bu süreci daha kudretli kılmak adına gazetemiz haftalık çıkıyor. Seni tutsak etmek için hazırlanan komploları, devlet gerçeğini, hastalığında büyük etken oynayan hapishanelerdeki tecrit ve tedmanı ve 12 Ekim 2011'de yaşamının son durağı olan; ameliyatı gerçekleştiren sağlık anlayışını teşhir edeceğiz. Belki bu süreci birlikte örmeliydik ama biliriz ölüm haindir, ölüm kalleştir...

Proleter dünya görüşü ve küçük burjuva dünya görüşü hakkında net açık anlaşılır bir kavrayış düzeyine sahip olunmazsa, aradaki farkın neler olduğu, pratikte nasıl ortaya çıktığı, nasıl örgütlendiği, nasıl gizlendiği bilinmezse küçük burjuva dünya görüşüne karşı bilinçli-örgütlü ve iradi bir mücadele verilemez.

Küçük burjuva düşünce-çalışma-yaşam-davranış ve alışkanlıkları nelerdir? Kendisini hangi koşullarda, nasıl ve hangi biçimlerde temsil eder, ortaya çıkar ve örgütler? Proleter devrimci düşünce, yaşam, çalışma nedir? Kendisini hangi koşullarda, nasıl temsil eder ve örgütler?

Nedir küçük burjuva dünya görüşü? Nedir proleter dünya görüşü? Arasındaki farkları anlama, bulup ortaya çıkarma konusunda kavrayış ve bilinç düzeyimiz ne kadar gelişkindir? **İki ideoloji, iki kavrayış, iki pratik ve hareket tarzı, iki farklı yürüyüş** arasındaki fark net, açık ve anlaşılır halde kendisini nasıl, hangi biçimlerde örgütleyor? Aradaki ayırım noktaları, çizgileri, farklılıkları nelerdir? Bu çalışma, hemen her devrimci pratikte, her görev sürecinde açık ve anlaşılır hale getirilip ortaya konmalıdır. Küçük burjuva kavrayış ve pratik, her yönü ve her biçimiyle deşifre edilmeli, örgütlü, bilinçli ve iradi tarzda bu ideolojiye karşı mücadele edilmelidir ki, devrimci mücadele hız kazansın. Her iki düşünce-yol açık bir şekilde anla-

KAVGA DA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Mustafa Kemal Alpınar: 1959 yılında Afyon'da dünyaya gelen M. Kemal Alpınar genç yaşta işçilerin, köylülerin emekçilerin kurtuluşunun Demokratik Halk Devrimi ile olacağına inandı. 18 Ekim 1979'da 40-50 kişilik faşist bir grubun saldırısında alçakça katledildi.

Tozlu raflar arasında...

*Sahaflar gün ışığına çıkarılsın ve kitlelerle buluşturulsun.
İnsanlar okumak istiyor ve biz de yaşamak istiyoruz.*

"Bizim kurduğumuz ilişki, sermayeye dayalı mekanik ilişkinin dışında bir ilişkidir. Mesela çay bizde standarttır. Muhabbet garanti."

Tarihi kayıtlara baktığımızda sahaflık Osmanlı'da 14. yüzyıla dayanıyor. Eski kitapların alınıp satıldığı, bilginin paylaşıldığı ve derinlemesine sohbetlerin yapıldığı yerler olan sahaflar günümüze kadar taşınmış önemli değer aslında. Bu değerın yaşatılması anlamıyla 2009'dan bu yana Beyoğlu'nda organize edilen Sahaf festivalinin bu yıl 5.si gerçekleşiyor. Özgür Gelecek olarak, fuarın nabzını tutmak ve sahaflık üzerine sohbet etmek için Sahaf festivaline giderek bir röportaj gerçekleştirdik.

"Bir köprü görevimiz var"

Ümit Nar 6 yıldır sahaf. Hermes Sahaf olarak Beyoğlu Aslıhan Pasajı'nda kitap dostları ile buluşuyor.

- Mesleğinizden bahsedebilir misiniz?

- Bir kere bizim işimiz insanlara kitapları ulaştırmak. Bunu kitapçevlerinin mekanik ilişkisine düşmeden, kültür endüstrisinin tuzağına kapılmadan yapmak zorundayız. Cafcaflı, karton kapaklarla içeriği sıfır kitaplar çok satanlar listesindedir kitapçevlerinde. Bizim işimiz böyle değil.

Bizim işimiz, en özyle bu işi yapmaktır. Sahaf dediğimiz şey, çok eski zamanların belge ve bilgilerine ulaşmaktır; Osmanlıca belgeleri gibi. Ayrıca baskısı olmayan, günümüz piyasa koşullarında yayınevlerinin baskısını yapmaya rağbet etmediği kitapları bulup ihtiyaç sahiplerine ulaştırmaya çalışıyoruz. Yani bir köprü görevimiz var. Öğrenciler içinse daha uygun fiyata daha çok kitap alma şansını sağlıyoruz. İkinci el gibi. Müşteri gruplarımız içinde akademisyenler de var. Yüksek lisans tezi hazırlayanlar, doktora tezi hazırlayanlar var.

- Politik kitaplara ilgi nasıl peki?

- En çok sorulan kitapları söyleyeyim. Oğuz Atay "Tutunamayanlar", Sabahattin Ali "Kürk Mantolu Madonna", Ahmet Ümit "İstanbul Hatırası". Ben ise ağırlıklı olarak Marksist kitap satıyorum

zaten. Gerçi fuarı gezemedim tam anlamıyla ama Marks'ın, Lenin'in, Mao'nun eserlerinin her zaman ilgi gördüğünü söyleyebilirim.

- Müşterinizin nasıl olmasını istersiniz?

- Örneğin az önce bir kişi geldi. Osmanlı Ukrayna ilişkileri üzerine bir araştırma yapıyordu. Konu hakkındaki kitapları inceledi. Kitap önerdim. İşine yarayan bir kitap çıktı. Aldı ve gitti. Sahafın müşterisi böyle olmalı.

- Peki, müşterilerinizin kitap evlerinde arayıp da bulamadığı şey nedir? Sadece kitap mı?

- Yok hayır! Mesela geldiğinde bir kitap sorar. Ben ise onu anlamaya çalışırım. Ne türden bir araştırma yapıyor? Nasıl yardımcı olurum gibi. Bizdeki ilişki böyledir. Yani sermayeye dayalı mekanik ilişkinin dışında bir ilişkidir. Mesela çay bizde standarttır. Muhabbet garanti.

- Fuarı nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Aslında fuarda bir ticarileşmeden bahsedebiliriz. Bunun hem iyi yanları var hem de kötü. İyi yanı bir fuar olarak daha geniş kitlelere ulaşma şansı doğuyor. Burada daha çok liste kitaplar ya da günümüz yazarlarına ağırlık veriliyor. Kötü yanı ise sahaflık özelliği kayboluyor. Bu da bizim canımızı sıkın en büyük etkidir.

- Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- Bizim isteğimiz şöyle; festival bizim yılda yirmi gün çıktığımız bir alan. Onun dışında pasajlarda kitaplarımızla yalnız yalnız oturuyoruz. Bizi yalnız bırakmasınlar...

Bizim kuruluşumuzda bilgi ve tecrübe vardır

Ali Bağ 18 yıldır sahaf. Son 10 yıldır da Kibrit Kitapevi olarak Aslı-

han Pasajı'nda kitap dostlarıyla buluşuyor.

- Daha çok ne tür kitapları okuyucularla buluşturuyorsunuz?

- Sosyoloji, felsefe, edebiyat. Bizim genelde uğraş alanımız bunlar.

- Sizce sahaflık nedir?

- Aslında sahaflık iyi bir şey de bugün pek yaşamıyor. Sahaflık aslında daha üst bir mertebedir. Biz eski kitap alıp satıyoruz. Birkaç dil bilmeyi gerektirir. Osmanlıca ve tarih konusunda eğitim almış olmayı gerektirir. Örneğin bir kitapçı sermaye üzerine kuruludur. Ancak bizim kuruluşumuzda bilgi ve tecrübe vardır. Müşteri ilişkilerimiz iletişimseldir. Müşterilerimizle sohbet ederek hem öğrenir hem de öğretiriz. Bu işin bize sevgi aşıl原因 kısmı budur. Bugün bilmediğiniz bir kitabı satmak sadece bir emtiayı satmak olur. Aslında kitap ile emtia çok farklı şeylerdir. Dolayısıyla bildiğiniz, hayal ettiğiniz dünyayı anlatan kitapları alırsanız. Tüm bunlar sizi yansıtır.

- Sahafların gerçek okuyucuları kimler olmalı?

- Bu iş bir atölyedir aslında. Dolayısıyla araştırma yapan, tez yazan kişilerin uğrayacakları yer sahaflardır. Teknoloji buna belki cevap veriyor ama çok geniş bir bilgi kalabalığının içinde veriyor. Ancak daha yavaşlatılmış, daha sadeleştirilmiş, söz ve kelamın ağır bastığı, öğretinin ciddiye alındığı yani, yanlış bilginin verilmeyeceği alanlardır sahaflar.

- Fuarı nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Fuar bu yıl iyi değil. Tarih olarak bayrama denk gelmesi, toplumun ekonomik gücünün düşmesi fuarı etkiliyor. Fuarın ticarileşmesi gibi bir durum da var.

- Son olarak bir şey söylemek ister misiniz?

-Evet. Son olarak sahaflar gün ışığına çıkarılsın ve kitlelerle buluşturulsun. İnsanlar okumak istiyor ve biz de yaşamak istiyoruz. Bu yüzden bu tür etkinliklere daha fazla ihtiyacımız var.

"Daha yavaşlatılmış, sadeleştirilmiş, söz ve kelamın ağır bastığı, öğretinin ciddiye alındığı yani, yanlış bilginin verilmeyeceği alanlardır sahaflar."

Hayır ya da evet!

Hayır ya da evet!

Hayır ya da evet;

Açmaya benzer

İlk kırpınışlarda kalbini

Ya da hissetmek derinliğini

O çırpınışların

Aman dilememek

Okyanusun ortasında

Beyaz köpüklü hırçın dalgalara

Ve

Her çarpışlarında bilenmek dirençle

Öyle ya

Duyumsamak

Soluğunu kesen poyraz rüzgarların

Ciğerlerinin en ücre köşelerine

sızmalarını

Belki son defa...

Kurşunun bedeninde açtığı yaralar

Güneş ışınlarıyla doldurup

Yeniden üretmek hayatı

Bahar coşkusu tadında

Yeraltında ve yer üstünde

Bilinmez mi?

Bedeninin bütün hücrelerinde emeğin

birikmiş şuurlarının gücünü

Yüreğinin orta yerinden

Ayak tırnaklarının en ucuna varana

kadar

Eski ve kötünün bütün kuşatmalarını

Bir bir yararak

Bertaraf ederek

YEŞERMEK;

Mavi düşlerin ateşiyle alazlanıp

Kızıca kopsun diyedir

O caanım kıyamet!

Hayır ya da evet!

O an geldiğinde

Açarken ilk kırpınışlara kalbini

Poyraz rüzgarlarını da

Son defa duyumsatır

Ciğerlerinde

Tüm zamanı kaplar

Kurşuna dizilmeden

Biraz önce

Ve biraz sonra..

Dağ doruklarında zulmün ordularına

Seslenirken metralyözle

Acı acı!

Açlığa yatırmadan bedenini

Kızıl bandını kuşanıp çıkarken

Yolculuğa

Haykırırca bakan gözlerle

Vakur bir tebessüm de

Harmanlanır!...

Hayır ya da evet

Tersi de doğrudur!

Hayatın bitimsiz derinliğinde...

(Tekirdağ 1 No'lu F tipi'nden tutsak bir Partizan)

DOSYA

Asimilasyon Kiskacında Diller ve Kültürler

Azınlık ve milliyetler konusunda oldukça zengin olan ülkemizde tüm bu zenginlikler aynı zamanda bir o kadar da baskı altına alınarak; yok sayılıyor, hor görülüyor, asimilasyon politikalarına maruz bırakılıyor. Biz de Özgür Gelecek olarak bu konuda okurlarımız için bir dosya çalışmasına başladık. Dosyamıza yeni röportaj ve makalelerimizle devam ediyoruz.

Doğayı sevmek, onunla birlikte olmak, onu yaşamın kaynağı olarak görmek...

Anadolu Alevi mozaiğinin en renkli öğelerinden olan Tahtacılar, günümüzde daha çok Maraş, Adana, Mersin, Antalya, Akçeniş, Hızırkahya Denizli, Isparta, Burdur, Muğla, Aydın, İzmir, Manisa, Balıkesir, Çanakkale, Çorum, Tokat dolaylarında yaşamaktadırlar.

Tahtacılar kimlerdir?

Tahtacılar, Ege ve Akdeniz bölgelerinde yaşayan Alevilerdir. Oğuz boyundan gelmiş, Alevi inancına sahip Türkmenlerdendir. Yerleşik yaşama geçiş dönemleri, diğer Türkmenlerle aynıdır.

1400'lü yıllardan itibaren, devletin toprak iskan politikası sonucu yerleşik düzene geçiş başlamıştır. Yüzyıllar boyu, orman işçiliğinin yapılabildiği ormanlık alanlarda yaşamlarını göçebe olarak sürdürmüş bir topluluk olan Tahtacılar; kültür ve inançlarını bugüne kadar getirebilmişlerdir. Günümüzde, gelişen kültürel asimilasyon hali, bugüne kadar getirilen kültürel yapıyı tehdit etmektedir.

Tahtacılar'ın iktidarla çelişkileri

Tarihte, Safevi devleti ve Osmanlı Devleti arasında süren iktidar savaşları sonucunda Türkmenler; Orta Asya'ya, Horasan bölgesine geliş gidiş yapmak zorunda kalmıştır. Daha sonra yine iktidar dalaşlarından dolayı bu geliş-gidiş halinin önü kapatılmıştır. Bu nedenle nerede kalmışlarsa oraya yerleşmişler.

Tahtacılar, genellikle iktidar tarafından hor görülmüşler ve dışlanmışlardır. Zaten Tahtacılar da Osmanlı

boyunca devletten uzak durup kendi içlerine dönük bir hayatı tercih etmişlerdir. Bu nedenle askere gitmemek için çoğu kez Acem veya Kıpti (Roman) olarak kendilerini nüfusa kaydettirmişlerdir.

Şamanizm'in derin etkilerinin hala görüldüğü Tahtacılar, kapalı kültürel yaşam tarzları nedeniyle bu yaşam biçimlerini hala koruyabilmişlerdir.

Anadolu Alevi mozaiğinin en renkli öğelerinden olan Tahtacılar, günümüzde daha çok Maraş, Adana, Mersin, Antalya, Akçeniş, Hızırkahya Denizli, Isparta, Burdur, Muğla, Aydın, İzmir, Manisa, Balıkesir, Çanakkale, Çorum, Tokat dolaylarında yaşamaktadırlar. Genellikle orman işiyle uğraştıkları için bu ismi almışlar. Osmanlı kayıtlarına 16. yüzyılda "Cemaat Tah-tacıyan" olarak geçmişlerdir. Bazı bilgilere göre Tahtacılar, 11. yüzyılda Anadolu'ya göçen "Ağaçeri"lerin soyundan gelen bir topluluktur. Çoğunlukla göçebelikten yerleşik düzene geçmiş durumdadır.

Günümüzde Tahtacılar

Mersin'de orman işçiliği yapan Tahtacılar'ın sayısı her geçen gün azalmaktadır. Konar-göçer yaşam tarzından yerleşik düzene geçilmesinin ardından topluluk üyeleri çiftçilikle, bağ

bahçe işleriyle, gündelik işlerle ya da eğitilmiş olanlar aldıkları eğitimle ilgili bir meslekte geçimlerini sağlar hale gelmişlerdir.

Bu topluluktaki değişim sadece geçim kaynaklarında değil dini inanışlarda ve buna bağlı olarak cem ayinlerinde de görülmektedir. Mersin'deki Tahtacı yerleşim birimlerine, bağlı buldukları ocaklardan eskisi gibi dedeler gelmemekte ve törenler (musahip olma, ikrar alma, düşkün kaldırma vb.) de yapılamamaktadır. Şu an Mersin'de üç yerleşim alanının (Köprübaşı, Çubukkoyağı Mahalleleri ve Kaşdişlen Köyü) dedesi bulunmaktadır, ancak bu dedeler de yeni neslin ilgisizliğinden, devletin de kendilerine gereken saygıyı göstermemesinden ve buna bağlı olarak da yolun gereklerinin eskisi gibi sürdürülememesinden yakınmaktadır.

Devlet politikalarının etkisi

Tahtacılar; günümüzde ayrıca okul, yol, çeşme vb. insani ihtiyaçlarının giderilmemesinden dolayı oldukça zorlanmaktadır. Dolayısıyla bu ihtiyaçlarını gidermek için başka yerlere yerleşerek, ister istemez kendi kültürlerinden uzaklaşmak zorunda kalmışlar.

Tahtacılar tarih boyunca hep doğayla iç içe yaşamışlardır. Doğayı sevmek, onunla birlikte olmak, onu yaşamın kaynağı olarak görmek... Fakat devletin ormanlık alanlardaki ağaç kesme, yakma politikaları ve HES inşaatları Tahtacıların köylerini tehlike altına sokmakta ve göçe zorlanmaktadır.

Kapalı yaşam tarzları ve devletin sağlık hizmeti sunmaması nedeniyle Tahtacılar, doğal bitkilerden elde ettikleri ilaçlarla kendi dertlerinin dermanını kendileri bulmuşlardır. Yine Tahtacılar giyim kuşamları, el sanatları, yemek kültürleri ile büyük bir kültürel zenginliğe sahipler. Örneğin desen desen halıları, büyük kıl çadırlar. Bu çadırlar yağmur geçirmiyor ve kışın sıcak, yazın serin oluyor.

Tahtacılarda kadın için yaşam zordur. Zorlu göçebelik koşullarında işin büyük kısmı Tahtacı kadınının omzundadır. Tahtacı kadını; çocukların bakımı, klasik ev (çadır) işleri, hayvanların bakımı ve hayvansal ürünlerin üretime dönüştürülmesi gibi birçok işi yapmak zorunda kalmaktadır. Ayrıca, orman işlerinde de kadının işgücü vazgeçilmez öneme sahiptir.

Ahmet'in bedeli 24 taksitle!

H. Merkezi: 13 yaşındaki çocuk işçi Ahmet'in davası sonuçlandı. Patron Ali Koç 30 bin TL tazminat ödemeye mahkûm edildi, ama bu parayı bile 24 taksitle ödeyecek!

Adana'da yaşayan 13 yaşındaki Ahmet Yıldız, kaçak olarak çalıştığı işyerinde pres makinesine sıkışarak yaşamını yitirmişti. Patron, bu iş cinayetini "trafik kazası" olarak göstermeye çalışmış, para kazandığı Ahmet'in kanını işyerinden silerek, kanıtları yok etmeye çalışmıştı.

O güne kadar Ahmet'ten haberi olmayan "yetkililer" yaptıkları konu ile ilgili araştırmada gördüler ki, meğerse işyeri de kaçakmış!

Yargıya taşınan olayın ikinci duruşmasında Ahmet Yıldız'ın babası işyeri sahibi ile pazarlığa oturmuş, pazarlık sonucunda şikâyetinden vazgeçmişti. Mahkeme Başkanı Gündem Çocuk Derneği'nin yaşamını kaybeden tüm çocuklar adına davaya müdahillik talebini de kabul etmemişti.

Geçtiğimiz günlerde sonuçlanan bu davada patron, Ahmet için 30 bin TL "kan parası" ödemeye mahkûm edildi, ancak patrona kıyamayan mahkeme patronun bu parayı 24 taksitle ödemesine karar verdi!

Acaba Ahmet'in canı üzerinden yapılan bu pazarlıkta kredi kartı da kullanılacak mı?

Kocaeli'de kampanya çalışması

8 Ekim günü standımızı açarak, dergi ve broşür dağıtımıyla "#BAŞKALDIRIYORUZ" kampanyası kapsamlı çalışmalarımıza devam ettik.

Çalışmalarımız KOÜ Umuttepe Kampüsü Sosyal Tesisler önünde gerçekleşti. Standımıza gençlerden olan ilgi dikkat çekiciydi.

Bizi tanımak isteyen gençlerle sohbet ettik ve iletişime geçmek için girişimde bulduk. Bizler YDG olarak etkinliklerimizi, fikirlerimizi bunun yanında gazete, dergi ve broşürlerimizi halka ve gençlere ulaştırmak için çalışmalarımıza hız kesmeden devam edeceğiz.

(Kocaeli YDG)

Amed'de okurlarımıza baskı...

Amed: Amed'de polisin Özgür Gelecek okurlarının ailelerine yönelik baskıları devam ediyor. Bir okurumuzun ailesini arayarak ailesinden okurumuzun neler yaptığını dair bilgi almaya çalışan polis, aileyi bu şekilde tedirgin etmeye ve bu yolla okurumuzu baskı altına almaya çalışmıştır. Yine aynı gün bir başka okurumuzun ailesini de arayarak emniyete çağıran polis, ailenin emniyete gitmemesi üzerine 10 Ekim günü yoğun bir baskıyla emniyete gelmesini sağlamıştır.

Okurumuzun ders notlarına ilişkin transkript aileye verilerek alttan dersleri ve devamsızlığına ilişkin bilgiler verilmiş ve bu şekilde okurumuzun öğrenim hayatı sonlandırılmaya ve üniversiteden uzak tutulmaya çalışılmıştır. Bununla yetinmeyen polis, okurumuzun son bir ayda 8 eyleme katıldığını söyleyerek, çeşitli zamanlarda çekilen fotoğrafların yasadışı eylemlerde çekildiğini iddia etmiş

ve "Burada 3 örgüt evi var, biz bunların adreslerini ve burada kalan örgüt üyelerini biliyoruz" diyerek, diğer Özgür Gelecek okurlarının ismini de vererek ailede güvensizlik uyandırmaya çalışmıştır.

Amed'de son süreçte kampanyalarla gelişen hareketlilik, düşmanın ilgisini çekmiş olacak ki; "Alınmaları yakın" şeklindeki tehditlerle bu dostane sohbet(!) sonlandırılmıştır.

Bizleri ailelerimize yönelik tacizlerle, gözaltılarla, tutuklamalarla; işkencelerle yıldırabileceğini düşünenler şunu iyi anlamalıdır: biz Özgür Geleceklere giden yolun dikenli olduğunun başından beri farkındayız! Bu saldırılara cevabımız: Bu daha başlangıç mücadeleye devam!

"Bu topraklar bizim"

Erzincan: Doğanın HES'lerle yok edilmesiyle karşı karşıya olan Erzincan'ın Tercan ilçesi Konarlı, Esenevler ve İllsu köylüleri basın açıklaması ile tepkilerini gösterdiler. Şiş köy vadisinde yapılmak istenen Haydar-HES'e izin vermeyeceklerini belirten köylüler hiçbir yere gitmeyeceklerini ifade ettiler.

Yapılan eylem **Partizan**, Pir Sultan Derneği, **İHD Erzurum Şube** yöneticileri ve HDP de destek verdi.

Yapılan açıklamayı köylüler adına **Doğan Yürek** okudu. Açıklamada yaşam

alanları koruma altına alınan birçok canlının bu bölgede yaşadığına dikkat çekilerek "Ekip biçtiğimiz, havaylarımızı otlattığımız, çocuklarımızı doğurup, ölümlerimizi gömdüğümüz bu topraklar devlet desteğiyle sermaye gruplarınca işgal edilmek ve sonrasında yok edilmek istenmektedir" denildi.

Jandarmanın ev ev gezerek yapılacak olan HES'e karşı çıkılmaması için köy halkını tehdit ettiğini ifade eden Yürek, HES'e karşı mücadele edeceklerini belirtti.

Üniversitede "renkli" gerginlik

Üniversitemizde her Salı yaptığımız forumda, yaratılmaya çalışılan tek düzeliğe karşı merdiven boyama kararı aldık.

8 Ekim Salı günü Merkez Kampüs'te boyalarımızla

merdiven başında toplanarak çevremizdeki arkadaşlara "Yaşamımızı tekdüze yapmak isteyenlere, karanlığa karşı herkes merdiven boyamaya" çağırısı yaptık.

ÖGB'den engelleme
ÖGB merdivene gelerek boyama işini engellemek istedi. Sloganlarımız ve ajitasyonlarla durumu teşhir ettik. Daha sonra ÖGB'leri merdivenden indirmek için hare-

kete geçtik. Birçok öğrencinin desteği sonucu ÖGB geri çekilmek zorunda kaldı.

Merdiven boyama eyleminden sonra yaptığımız forumda amfi isimlerini değiştirme kararı aldık.

(İstanbul Üniversitesi'nden bir YDG'li)

İzmir'de gazete çalışmaları...

Gazetemiz Özgür Gelecek'in periyodunun kısalması ile birlikte çalışmalarımız sürüyor.

Uzun zaman sonra dağıtımına başladığımız yeni alanımız Narlıdere'de dağıtım yapmaya devam ettik. Yeni sayımızın elimize ulaşması ile birlikte Helvacılar ve Narlıdere dağıtımlarımız bizleri heyecanlandırıyor. Bir önceki dağıtımdan sonra buradaki bir okurumuzun yanına gelen polis okurumuza "bu gelenleri tanıyor musun, kimlerle gezdiğini biliyor musun?" şeklinde sorular sorarak tehdit etmeye çalışmıştır.

Narlıdere Merkezde biraraya gelerek gideceğimiz mahalleyi kararlaştırdık. Burada bulunan okurlarımızın da katılımıyla evlerin kapılarını tek tek çalmaya başladık. Mahalleyi bilen arkadaşların öncülüğünde çaldığımız birçok kapıda karşımıza Dersim'den, Varto'dan, Tokat'tan göç edenler çıktı.

Daha çok yeni olmasına rağmen verimli geçtiğini düşündüğümüz dağıtımlarımızın istikrarı ve bileşenin dağıtımları değerlendiren toplantıları ile birlikte verimli geçeceğini düşünüyoruz.

(İzmir ÖG okurları)

Antakya'da gazete çalışması

Antakya: Geçtiğimiz günlerde yapmış olduğumuz okur toplantısının ardından, Özgür Gelecek gazetesinin haftalık çıkması ile ilgili çalışmalarımızı yoğunlaştırdık. Dağıtım yaptığımız Armutlu mahallesinde Özgür Gelecek sticker ve afişini yaptık.

Afiş çalışmalarını sırasında gençlerle sohbet etme imkânı da bulduk. Gazete dağıtımını yaptığımız mahallede 3. sınıfa gittiğini söyleyen küçük bir kız çocuğu bize "rehberlik" etti.

Gezi ile beraber çok şey öğrendik/öğreneceğiz. Halkın içinde olmak, teoriyi pratiğe uyarlamak böyle bir şeydi.

Başsağlığı

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishane'deki yoldaşımız **Fehmi Karaman**'ın babası **Derweş amcamız** vefat etmiştir. Acılarını paylaşıyor, yoldaşımıza, ailesine ve yakınlarına baş sağlığı diliyoruz.

(Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishane'den Tutsak Partizanlar)

Gülsuyu'nda OHAL

Kartal: Gülsuyu'nda halka ve devrimcilere saldıran çetelere karşı mücadele eden onlarca devrimci gözaltına alındı ve tutuklandı. Mahallede gözaltı ve tutuklama terörüyle birlikte birçok noktaya yüzlerce polis yerleştirilerek, mahalle abluka altına alındı. Çetelerin rahat rahat dolaştığı mahallede polis eliyle şimdi doğrudan halk sindirilmek isteniyor.

Özgür Gelecek olarak yıllardır Gülsuyu-Gülensu Mahallelerinde yaşayan insanlara, mahalledeki son gelişmeleri sorduk.

"Polis mahallede doğrudan halka baskı yapıyor"

Yaklaşık 30 yıldır mahallede yaşayan ve ismini vermek istemeyen bir esnaf, çetelerin devlet tarafından palazlanarak bir rant alanına çevrilme ve devrimcilerin yok edilmek istendiğini söyledi. "Polis, onlarca kişi çete saldırılarından yaralanana kadar müdahale etmedi" diyen esnaf, polis ile çetenin saldırıları elele yürüttüğüne dikkat çekti. Esnaf, yalan beyanlarla, delilsiz şekilde çetelere karşı mücadele edenlerin gözaltına alınmasını eleştirdi ve "Binlerce polis mahallemizde gece gündüz beklemekte ve insanlara keyfi müdahalede bulunmaktalar" dedi ve karakol yapıldığını ve bunun da gelecekte yıkım saldırısına hazırlık olduğunu belirtti.

Yaklaşık 40 yıldır Gülsuyu'nda yaşayan **Erol Sakak** ise, çocukluğunun ve gençliğinin bu mahallede

geçtiğini ve daha önce de "büyük" çetelerin mahallede var olduğunu belirtiyor. Çetelerin daha önce "siyasiler" denilince çekindiğini belirten Sakak, "Ama son bedelinin ağır olduğunu bildikleri halde mermi atıyorlar" dedi.

Bu saldırıların açık şekilde gerçekleşen polis desteğiyle olduğunu belirten Sakak çeteler için, "Onlarca kişiyi yaralıyor, gözaltı yok. Mobese kameranın altında silah sıkıyor, ajitasyon çekiyor gözaltı yok" şeklinde konuştu. Çete saldırılarında bir kişinin de yaşamını yitirdiğine dikkat çeken Sakak, buna karşı devrimci ve demokratların gözaltına alınmasının bunun kanıtı olduğunu belirtiyor. Sakak, mahalleye polisin yerleşmesini, polisin çeteleri koruması şeklinde değerlendiriyor. Halkın artık çetelerden hesap soracak noktaya geldiğini ve buna karşı mahalleye polis yerleştirildiğini belirtti. "İlkokula giden bir çocuk; panzerin, akrebin, özel harekâtın, uzun nam-

Gülsuyu'nda 19 kişi tutuklandı

H. Merkezi: Gülsuyu'nda çeteler halkın üzerine kurşun sıkıymış ve buna karşı mücadele eden devrimcilere yönelik bir operasyon başlatılmıştı. 7 Ekim'de gerçekleştirilen operasyonda gözaltına alınan ESP ve Halk Cephesi üyeleriyle Özgür Gelecek okurlarının Çağlayan Adliyesi'ndeki işlemleri 11 Ekim günü tamamlandı.

3 dosya biçiminde sürdürülen soruşturmada ESP Maltepe İlçe Başkanı **Zelal Armutlu** ile **Ünal Canik**, savcılıktan serbest bırakılırken, ESP üyeleri Mustafa Kapar, Cebrail Günebakan, Aykan Şimşek, Sinan Sağır, Serkan Okatan, Özlem Yiğit, Fırat İşsever ve Mahsuni Matur tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edildi. Mahkeme, 8 kişinin tu-

lulu silahların yanında dolaşmak zorunda kalıyor" diyen Sakak, bu baskının doğrudan halka yönelik olduğunu belirtiyor. Sakak, geçmişte olduğu gibi kararlılık ve birlik halinde mücadele edilerek bu sürecin aşılabileceğini vurguluyor.

"40 yıldır yapamadıklarını çetelerle yapmak istiyorlar"

Mahallede esnaf olan **Cengiz Mirzagiller**, "40 yıllık baskılarla bir şey elde edemeyen devlet, bugün çeteleri kullanarak 40 yıldır yapamadığını yapmak istiyor" dedi. Bu saldırıların rant projelerinin bir parçası olduğu belirten Mirzagiller, "Halkı mahalleden kaçırmak istiyorlar" şeklinde konuştu.

Çetelerin birçoğunun mahallede büyüyen kişiler olduğuna dikkat çeken Mirzagiller, devletin bu kişilerden birer tetikçi yarattığını belirtti. "Bugün küçük çocuklar dahi uyuşturucu kullanmaya başladı" diyen Mirzagiller buna karşı çıkan devrimci ve demokratların gözaltına alınıp tutuklandığına, öte yandan çetelere göstermelik operasyonlar düzenlendiğine dikkat çekti. "Polis halkı değil çeteleri koruyor. Mahallede yarattıkları kaosu üstüne kaos eklediler" diyen Mirzagiller, polisin halka baskı uyguladığını belirtti.

"Dükkan dan gofret alan çocuğu çevirerek üstünü arıyorlar. Dükkan dan ne aldın, ne bıraktın diyorlar. 10-15 yaş arası çocukların üstünü arayıp tehdit ediyorlar, baskı kuruyorlar" diyen Mirzagiller polisin özellikle gençlere doğrudan baskı uyguladığını belirtti. Mirzagiller halkın polisin varlığından, geçmişte yaşananlara da dayanarak çok tedirgin olduğunu, birçok kişinin, "Gözümün üzerinde kaş var diye beni de alırlar mı" diye düşündüğünü belirtiyor.

Çanakkale'de operasyonlar protesto edildi

Operasyon Çanakkale'de protesto edildi.

9 Ekim Çarşamba günü saat 18.00'da Çanakkale İskele Meydanı'nda Gülsuyu'ndaki gözaltı operasyonu basın açıklaması ile protesto edildi. Gençlik Derneği, Sosyalist Gençlik Derneği ve Yeni Demokrat Gençliğin düzenlediği açıklamada "Katil devlet hesap verecek", "Hasan Ferit Gedik ölümsüzdür", "Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz" vb. sloganlar atıldı. Açıklamaya Öğrenci Kolektifleri de destek verdi.

Açıklama halka ajitasyon yapılarak son buldu. (Çanakkale YDG)

Londra'da Hasan Ferit Gedik anması

Londra: Londra Halk Cephesi taraftarlarının çağrısıyla 4 Ekim günü kitle saat 17.00'de Manor House'da bir araya geldi.

Gülsuyu'nda çeteler tarafından katledilen Hasan Ferit Gedik'i anma için yapılan yürüyüş boyunca sık sık "Katil devlet hesap verecek", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Hasan Ferit Gedik ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Yürüyüşün bitiş yeri olan Wood Green Kütüphanesi önünde yapılan saygı duruşunun ardından Halk Cephesi adına bir konuşma yapıldı.

Anma yürüyüşüne Partizan ve Cemevi de katıldı.

Kürt Hacker Grubu(Maoist)'ndan Gülsuyu için hack

H. Merkezi: Kürt Hacker Grubu (Maoist) Anarchy Cr3w eylemlerine devam ediyor.

Sosyalist (Maoist) Kürt Hacker Grubu #AnarchyCr3w direniş şehitleri için eylemlerine devam ederken, Gülsuyu'nda polis-çete işbirliğine karşı direndiği bahane gösterilerek gözaltına alınan devrimciler için 7 Ekim günü, Fetullah Gülen'in resmi web sitesini erişime kapatıp, devlet tabanlı Adana Sosyal Hizmetler sayfasını sanal ortamda barındırmayacaklarını açıkladı.

Haftalık özgür gelecek

Pêşaroja Azad

Umüt Yayımcılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışlıları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimlilik2007@hotmail.com

umutyayimlilik@umutyayimlilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Üzgün olmaksansa öfkeli olalım, devletin sistemli saldırılarına öfkeyle karşı duralım!!!!!!!!!!!!!!

Zaman ve koşullar halkımızı devrimcileri sahiplenmeye, devrimci mücadelenin parçası olmaya çağırmaktadır. Ya da hep birlikte yaşam alanlarımızdan sürüleceğiz, gençlerimizin uyuşturucu ve yoz kültürün cendresinde damla damla tükenişini izleyeceğiz.

Kentsel dönüşümü tartışırken ilk kurduğumuz cümlelerin "Dönüştürülmek istenen sadece kentlerin fiziksel yapısı değil" olması rastlantı değil. Çünkü yaşamlarımızı bir bütün olarak şantiye alanı olarak gören egemenler ve mevcut durumda sözcüleri olan AKP açısından hedeflenen "dönüşüm", bir yandan kent merkezlerinden yoksul halkı sürerek, boşaltılan alanlara finans ve iş merkezleri, lüks yaşam alanları inşa etmeyi (tabii burada paylaşılan rantın büyüklüğüne dikkat çekmeliyiz) içerirken bir yandan da girilen "toplum mühendisliği"nin önemli bir ayağını teşkil etmektedir. Hatta kentsel dönüşümün sosyolojik boyutu, ekonomik boyutunun çok üzerindedir. Her ne kadar dışımızla tırnağımızla yoktan var ettiğimiz mahallelerimiz egemenlerin gözünde rakamlardan ibaret kılınmış olsa da bu gerçeğin hemen yanbaşında mahalle kültürünü ve bu kültürün içinde filizlenen toplumsal muhalefeti çözmek isteği yer almaktadır. Özellikle Gezi Ayaklanmasının ardından toplumsal muhalefetin yeniden yükselişe geçmesi üzerine egemenler, bilindik araçlarını devreye sokmakta gecikmemişlerdir. Bugün Gülsuyu'nda estirilen terör bu koşulların ürünüdür.

"Hayat boşluk tanımamış"
2004 yılında, mahalleli, yıkım tehdidiyle

ilk kez karşılaştığında örgütlü bir karşı koyuşla egemenlere geri adım attırarak hazırlanan projeyi iptal ettirmişti. Geçtiğimiz yıl yeniden mahallenin gündemine sokulan kentsel dönüşüm planının ardından, mahalleli tekrar biraraya gelmiş, halk meclisini kurmuş ve oluşturduğu yürütme organı aracılığıyla mahallenin geleceğine dair düşüncelerini, planlama ilkelerini Maltepe Belediyesi'ne iletmıştir. Ancak belediyenin hazırladığı planı dayatması ve kendisi için rant alanı açmak istemesi süreci bir bakıma tıkamıştır.

Bununla birlikte özellikle devrimci hareketlerin nitel ve nicel anlamda gerilemesi ve mahalleli ile bağının giderek zayıflaması; halkın, devrimci evlatlarıyla terleri karışarak kurulan bu mahalleli egemenlerin saldırılarına daha açık

hale getirmiştir. Devrimci kültürle doldurulamayan boşluk, egemenlerin halk gençliğine empoze ettiği yoz kültürle doldurulmuş, "hayat boşluk tanımamış"tır.

Meselenin en çarpıcı tarafı, çete yapılanmaları içerisinde yer alan şahısların yıllardır mahallede yaşayan kişiler olmasıdır, durumun vahameti de buradadır. Geniş bir AKP ve MHP çevresi olduğu bilinen çete lideri **Yusuf Turhan** gibileri bir yana, eline silah alıp halka ve devrimcilere saldırma cüretini gösterenler başka bir yerden mahalleye getirilmediler. Bunlar mahallede büyümüş, silah siktikleri insanların ekmeğini yemiş, hatta bir dönem devrimci/ demokrat kurumlarla ilişkilenmiş kişilerdir. Mahalleye uyuşturucunun sokulması, çeteleşmenin tırmandırılması; üstelik bu asalak yaşam tarzının devrimci yaşam tarzına alternatif olarak sunulması egemenlerin hanesine yazılması gereken "başarı"lardır. Bizim tam da mahalle halkından koştığımız noktadan içeri sızan bu pislik bugün bizi tehdit eder hale gelmiştir. Devlet tarafından semirtilen, polislerce kol kanat gerilen çeteler mahalle gençlerini kendi bataklıklarına çekerken, mahalle gençlerinin eski idoları olan devrimcilerin yerini hızla Polat Alemदारlar almaktadır.

Polisin kaygısı halkın güvenliği değildir!

Bu koşullar altında egemenler cephesinden halka karşı ilan edilen savaş, geçtiğimiz günlerde Halk Cephe **Hasan Ferit Gedik**'in katledilmesi ve ardından yaşananlarla bir üst seviyeye taşınmıştır. Yoldaşlarının ve halkın bir cenaze töreni düzenleyerek şehitlerini defnetmesine dahi izin vermeyen dev-

let, Ferit'in cenazesinin üç gün beklemesine neden olmuş, ölümlerimize zerre kadar saygı duymadığını göstermiştir. Yine de halk, geri adım atmayarak evladına sahip çıkmıştır. Bu noktada iyice pervasızlaşan devlet, Ferit'in katillerini arayacağı yerde devrimcilere operasyon düzenlemiş, evlerini basmış, tutuklamıştır. Bununla birlikte polis "güvenlik" gerekçesiyle mahalleye bir karakolmuşçasına yerleşmiştir. Polisin kaygısı halkın güvenliği değildir, hiçbir zaman da olmamıştır. Bu yolla mahallelinin sindirilmesi amaçlanmaktadır.

Keza çete saldırılarının gündeme geldiği andan itibaren çetelerle kol kola mahallelinin üzerine yürüyen polisin neyi koruyup kolladığını mahalle halkı çok iyi bilmektedir. Polisin mahallede konumlandırılmasının nedeni mahallede gelişen muhalefetin engellenmesidir. Bir yandan kentsel rantın sömürgeçlerin iştahını kabarttığı topraklar üzerinde yaşayan Gülsuyu halkını mahallede huzur içinde yaşayamayacak hale getirmek isteyen devlet/polis, bir yandan da gençlerimizin zehirlenmesi pahasına yapılan uyuşturucu ticaretinden maddi ve siyasi çıkar elde etmektedir.

Mahalle halkının önünde kendi yaşamına sahip çıkmaktan ve devlet ile onun semirttiği, kol kanat gerdiği çetelerle mücadele etmekten başka bir seçenek bulunmamaktadır. Halkın koynunda açılan bu zehirli yaranın merhemi devrimci kültürün sahiplenilmesindedir. Zaman ve koşullar halkımızı devrimcileri sahiplenmeye, devrimci mücadelenin parçası olmaya çağırmaktadır. Ya da hep birlikte yaşam alanlarımızdan sürüleceğiz, gençlerimizin uyuşturucu ve yoz kültürün cendresinde damla damla tükenişini izleyeceğiz. Üçüncü bir seçenek, bir ara formül yoktur; saflar bu kadar netken. Bu duruma üzölmek artık hiçbir şey ifade etmemektedir. Kendimizi "üzgün olma"nın rahatlatıcı, pasifize edici etkisinden uzak tutalım. Ulrike Meinhof gibi "üzgün olmaksansa öfkeli olmayı yeğleyelim"!